

مرکز میکروفیلم نور - ایمان احمد
این کتاب در کتابخانه
آفت زردان رسید گردید
تاریخ ۱۲۸۱/۰۷/۰۶ - شماره

تدبیر و اعتبار ^{بگو چو نه} ^{بگو سازد خدای}
 باقی و پادشاه ^{نار و خرباش} ^{انکه آفتاب را بر وسط آسمان برآورد و پادشاه}
 فوق الارض حرکت دهد ^{یکسخت} ^{خدای بخیر الله که از راه رحمت}
 سیاره برای شما آرام ببرد ^{در روز و شب} ^{بعضی انتقال و اعمال استراحت کنید}
^{آرامی بینید} ^{ایات قدرت را بپذیرد} ^{تفکر و استجواب} ^{و از خجسته خود}
 بیامیزد ^{بازی شما شب و روز} ^{تا آرام گیرید در شب}
^{ببینید} ^{روزی} ^{و روزی} ^{که بفضل خود مقرر کرده}
 و شاید که شما بسازید ایند خدای بر نعمت روز و شب ^{صدق} ^{و در شبان روزی دهد}
 به روز و روز آورده روزی دهد غلوت شب بهر آن تا جان ریش را زرد کند بوی
 حیوانات خویش روزها را بهر نحو تمام نماید ایشان کار گیرد نظام ^{و یاد کند}
 روزی نه نداند خدای مویست بر ستارگان ^{نقد} ^{تفویج} ^{بعد از تسبیح است} ^{ببین}
^{گویند} ^{خداوند سبحان} ^{و انما} ^{بودید که ان} ^{و این شریک}
^{و این} ^{و این} ^{و این} ^{و این}
 بکفایت و از ایشان یعنی سفا که بر این کوه آرام ^{پس بگویم} ^{و امتان را بیاورد}
^{مجنی} ^{که دارید} ^{و شریک} ^{و نذیب} ^{پس ندانند} ^{هنگام} ^{انکه راسخی}
 با عبادت با و صید با حجت مفضل است ^{یکم} ^{که در ایشان}
 بودند که بر می بافتند از سحر باطل با امید شفاعت که بیان میداشتند ^{و این}
 که قارون ^{بود از قوم موسی علیه السلام} ^{تعلیمی} ^{گوید} ^{موسی علیه السلام}
 بوده و گفته اند و می خواهد ^{موسی علیه السلام} ^{بود واضح} ^{آنت که بر موسی علیه السلام} ^{بوده}

[illegible]

محمد بن قارون: پیغمبر ناهت است و پدر موسی علیه السلام عمرانه بن قادت و قاضی از اولاد
 لاوی بن یعقوب علیه السلام قارون را از عاقبت خود بر سر و بر پا تا طلعت منور خزانده عیب
 و در ذرات نوریت افرایبی سر را بلی کرده و یکی از سبعین مختار و سه در لغات فخر و جلال
 تواضع و معارف بود و چون که آنکری را دید بوی پناه داده شد و بگریختن دستش بود و در آن
 جفت که بر فرم موسی علیه السلام و خواست همه تخت حکم دین باشد و عطا کرد و به او
 از کجها بپای ماه کرده و آنچه کجها آن جانی بود شکر آن که هر
 کزانی بیکر و بیکر چه مردمان و نه آن فرقه و نمایی مومنی باشد و از
 چهل و نام در گفته اینجا مراد چهل تن که کسبها کردند و کسبید و در آن شرف مذکور است که
 شست است و فایح درین و میانیست و در هر یک از این رخصتی و عادت بود و در هر یک
 حیوانات ساخته بودند و سبک باشد و ایدم نمایی که مردم رخصتی و عادت و عادت و عادت
 چهار صد هزار هزار چهل هزار را نشان بودند و هر یک از این رخصتی و عادت و عادت و عادت
 مرقار و بر کرده و یعنی مریضان از ایشان بطریق بصیحت گفتند و در آن
 شاد و بکن باد دنیا و بمرستی و در دست نمیدار و عجب شاد و بکن باد دنیا
 که مبعود حق است دنیا و بی جنت سر بیستی و عادت هر یک از این رخصتی و عادت و عادت
 دهل کرا با شاد و بکنند و هر وقت شود بمرستی و عادت و عادت و عادت و عادت و عادت
 گفت و بمرستی و عادت و عادت و عادت و عادت و عادت و عادت و عادت و عادت و عادت
 یعنی هر که امور خود را در میراد خل و وسيله و از آن آزاد و حسن و آب انجمن و عادت
 توانی که عقی خدیو انجمن جان من و در هر حسرت و عادت و عادت و عادت و عادت و عادت
 از مال دنیا یعنی انصب بود و در وقت انصاف از عجبها گفتی و عادت و عادت و عادت و عادت و عادت

بر سر شمشیر و در پیش از آن زینت معصوم بد بودند و در موضع آورده است که هزار جانه
باری بودند با استران سفید و یازده زینت و جامه از غولانی و موزی و اسب بخت قاصد و با این
در میان قوم در آمدند گفتند اندامانکه ^{و میخواستند بد زنده گانه دنیا}
و بدان را عجب بودند ^{ای قوم ما شکیا که بودی ما را از مال} مانند آنچه
دادند تا که در نیل بدرستی که او ^{خداوند بهر وین یک است از دنی}
و گفتند اندامانکه ^{که داده بودند ایشان را علم با احوال حضرت با دارا بودند بپرکت و ناعه}
توکل چون بوشع را عجب و گفتند ^{وای بر شما ای دنیا طلبان} بارانها را در دست
که بفرست از اینها داد نیا ^{مگر کسی را که بگوید و بخندای هم تابش} و گویند که در
و یقین نخواهند کرد این کلمه که خدا گفتند یعنی در حال و زمان نخواهند داد
توکل بر کنند که آنرا که بر طاعت با از معصیت شکست با با شمشیر و گفته اند توکل ندانند
که صابران ^{اهل صبر از جمله عالم برتر اند} صابران از او در صورت بلند
که کار و خنم صبر اندر چه ^{بد رود و محمول عیش و بار و در آورده اند که فار و نر بر سر}
و در میان عیال و بنیاد علیها السلام حسد و حسد ی تمام بوده چنانچه روزی موسی علیه السلام
توکل بر روی و طبع بهار و علیها السلام رسید من بر لبی نصیبی چند صبر کنم انقدر و هم در بر
علیها السلام بود تا وقتی که حکم زکوة نازل شد و با آنکه عشر با ربع مالی می بایست چند موسی
علیها السلام به زمان آنکه با وی صلح کرده که از هزار دنیا یک دنیا زکوة و بعد از آن صاب کرد
علیها السلام آنکه بخل و حسد سر راه بر و گرفته جمعی از بنی اسرائیل را طلبیدند و گفت هر چه موسی
علیها السلام بکند تو فرست بر وی این را بیا و خواهد که مال از شما بستاند نه تو فرست مانی به سیرمانی

گفت میخوام که از این خدمت نظروالین نادانم سخن روا نشنود پس ای یاقوم من اینها را که موسی علیه السلام به شما
سپرد ابرو طلبید و در میان زرد داده و مقصر کرد که فردا بمحض خاص و عام قرار کند که موسی علیه السلام به شما
نگاه دارد و فرمود یکبار که موسی علیه السلام در این راه او را می بیند و هرگز چیزی را نکند و دستش را بر
و هر که زنی بکشد و غیره من است نازنین شما و محسن را نسکسا که یکم غار و نون بفرما اگر قوم با شما
کردند هم با شما گفت قارون بنی اسرائیل که آنجا بودند نون با قارون زن زنا کرده موسی علیه السلام را
معاذ الله او را حاضر کنید سیزده محفل است موسی علیه السلام گفت ای یار من ترا سوختن خطیبی که تو را از این
و تو بریت فرو فرستاد که راست است و در محبت الهی در یافتی و گفت ای یاکیم الله قارون در هر روز
ز شعله عذرا داده که تا در میان نوازند و من با وجودی که کارها و دیگران را خود جگر به سلم که بر تو
نست تو هم و بنده و در این راه به قارون دانست بنی اسرائیل چون مهر قارون دیدند و کردند و
در هر روز روشن شد موسی علیه السلام را و قارون گفت ای قوم من با قارون معرجه چنانچه فرمود
بودم هر که با قارون است او را بر بی تو میبرد و هر که با نیست که بکند او را و در کافران
مسلک نواز تر نشند الا در نزد من که با او را می داند و موسی علیه السلام که با نوبت خطاب کرد که بگوید
زین بابها این نوزدها بنی نوزده و بیانات آغاز ضحی و امان طلبیدند بجای من است
موسی علیه السلام خدایم الغصه تا از نوزدها و میان کردن بنی نوزده و منی و بیانات اینها
در حد موسی علیه السلام نوزده تا نوزده بیانات تمام می شود و در اکثر تفاسیر که در هر روز
ما موسی خطاب کرد که صفاد با قارون و یار او او را یاد کرد و بنی نوزده بیانات نوزدها و در هر روز
بمنزل و جلال من که اگر یک نوبت مرا بخواند یا اجابت میبرد می الغصه بعد از نوزدها و در هر روز
بنی اسرائیل با یکدیگر گفتند که موسی علیه السلام را عا کرد تا قارون بنی نوزده و در هر روز

[illegible]

[illegible]

اینها بر من و والدینم رسیده است و در جواب این و آن و
بد و باشد که باشد آنها نورها را که گردان حق طلوع جلاله سوی او
بگویند محمد صلی الله علیه و سلم بر سر کار من داد است
بکسی که آورده راه راست با نوح بد با قرآن و آن من و مالک که
در کراهی هر یک است چون آن من و بودی تو نه امید دار
کنند فرستاده شود بر کتاب یعنی قرآن پس ما نفر
مگر بجهت بخشایش از او میداد بر تو
هم بخت و یار و فرما کرد پس که من بعد از من و پناه و ملتزم
مفرما و باید که کار من و رسیده است از او میداد
و عمل کردن بدان پس بر من و رسیده است
خلیفه را بسوی عبادت پروردگار خود
آنرا که و نحو آن با خدا تعالی و خدا را بدین
نیست که خدا را سر و سرانند ملک و مخاطب درین آیات حضرت بغا
الله علیه و سلم و هر دامت و فایده خطاب آنحضرت قطع جمیع سترگان است از
با ایشان و حواله نیست که ذات حق سبحانه و تعالی
که از آن بر وجه الله طلبند را و راست فرمایند و رسیده
همانند شد برای مقامات نزد بعضی محققان است که موجود حقیقی نیست از
پس از نزد بعضی ماسوا با او فانی باشند صاحب کشتن الاسرار در تشریح این
مفهوم فیض الاسماء قدس سره نقل میکند که از کسی بتو و از آن کس از تو بتو

وبس الاكثرة ما خل الله باطلا علان منقطع است وعوان مرتفع باطلت واسباب نقصان حلاله

مَدَاشِي وَهَلَاكُفَافِي وَهِيَ يَكُنَا وَجُودِ بَانِي دَرْ شَجْعِ عَوَارِفِ مَذْكُورِ اسْتَكْرَهْتُ بِهَلَكُ تَا

علم : کہ وجود ہمیشہ در وجود او امروز ہا لک و حوالہ مشاہدہ افعال ہر فرد حق

محبوبان است بوسه زده بعد از این به قریباً با وجود وزیرین رستنیاید که مضمون

موقوفہ محمد علی خان صاحب خانہ دارالعلوم دیوبند

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَدُرُودُ

وہابی عہد و مت اہل ایمان و اہل بیت اقدس علیہم السلام و ہم جمیع مومنین علیہم السلام

مهم . ایضا بعد از آنکه تعریف نمودند ، حقاقت را در این صورت م و ویلک بحال بنم برتر کجا دیکر از اسلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بدین معنی میسر از من می شود که ... شریف با درین

روح الله بشارة موده ستونين د عير و شمع و سحره به نديده پشرومان بالعماله بکند

بجوت وجهه و عانی این امر به درمکه بودند و ایشان را هجرت

وہابیوں کے لئے یہ امر کہ اسلام میں

دعوت به اسلام و توحید و نبوت محمدی و مفسران آگاه تشیع

ابتداء از راه برگردانیدن من سبحان و ...

و لاد عوی و پست بود حاشا فاش درم و ن بسیار ای بابین شمشیل جو پار و طعمه عیار کجاست

شہید سراج کے مطبع مولانا عمر بن الخطاب رضی اللہ عنہ روسلبرگ میں عارضہ مجاہدین شریف

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَأَدْرِكُوا سِرَّ هَوْنِ جَمْعِ بَابِ يَجْعَلُ وَيُفْعَلُ بِمَا مَوْذُوذُ يَجْعَلُ اللَّهُ لِمَا يُشَاءُ مَا أَفْعَلُ مَا أُفْعَلُ

Age Group	1980	1990	2000	2010	2020
0-14	15.0	14.0	13.0	12.0	11.0
15-24	12.0	11.0	10.0	9.0	8.0
25-34	10.0	9.0	8.0	7.0	6.0
35-44	8.0	7.0	6.0	5.0	4.0
45-54	6.0	5.0	4.0	3.0	2.0
55-64	4.0	3.0	2.0	1.0	0.0
65-74	2.0	3.0	4.0	5.0	6.0
75+	1.0	2.0	3.0	4.0	5.0

[illegible]

هر آینه که در این عالم است از ایشان سیات ایشان بسیاریم بدیهه ایشان را در این
 هر آینه یاد آخر دهم ایشان را نیکوین علی را که بودند ایشان که مکرر
 بعضی نوحه را که بهترین عالم است جز آدم و باقی اعمال را با آنکه در فضیلت مساوی آن نیست
 برهان قیاس با آن دهم ایشان را بهتر و پیشتر از علی همان یکی را ده و زیرا که منافعه و زیاده
 ایشان محتاج بدین دنیا نیست رسم باشد که غنی چیزی را برسد محتاج را اند که
 چون سعدی بنی قاص رضویه عنه بدولت اسلام سرافراز گشت مادر غنی خانه بیفتن از سقیه
 سقیه خود که از آفتاب بسایه نروم و از هر چه بدان مایه زندگانی مدد یابد تناول نکنم تا
 نور بر رحمت الله علیه و سلم که اختیار کرده بود سر بنوی سعد صورت حال را بر عرض حضرت
 یافت چنانکه الله علیه و سلم را سید زین آیت ما را شد که امر کردیم آدم را
 به بدو و مادر او نیکوای یعنی ممل که محض خوراک باشد و اگر کوشش نمایند
 والدین و جنک و جدل کنند با تو تا شرف آری باین و اینان کبری آخیز بر که
 نیست ترا بالو هیت او دانشی جبر برد از نفی الوهیت نبی علم بدان یعنی اگر او
 و پدر ترا تخلف کند باید انبار گیری برای من چهره که الوهیت آن ندانی و فی الواقع الوهیت ثابت
 نیست جز من پس فریاد ایشان میر که طاعت مخلوق در معصیت خالق روا نیست
 بسوی مجازة نیست باز بشت شما از صوم و کثرت و بار بار پس
 با کاهانم شمار وقت بپرداز داد آنچه که هستبد میکند و اگر
 که ابا و مادران بعد از کف دیگر و ندها را شناسیده بعد از فساد هر آینه
 داخل گردانم ایشان را دین و سودگان یاد گیریم در مدخل ایشان که بهشت اسم
 و از مردمان که هستند که مکتوبند که ویدیم بخدا بر مراد منافقان

ضعیف ایمان که بگفتند ایمان داریم
 خدا بسبب دین او یعنی چون گفته او را عذاب کنند
 و عذاب مردمان را
 خوف عذاب خلق بنا بر ترک کفر می بیند فرد از خوف عذاب خدا و اگر بیاید
 پاری از نزد پروردگار تو یعنی تغییر و غیبتی
 هستیم ما بر شما در دین و مدت پس ما در غیبت شریعت ما رفت
 خدای
 اخص و کلا و برت تقان
 و میباید متوقف از ایشان در دین و امور
 اعتقاد در بلاجه بخت و بلیه جوهر دل مردمان شناخته شود و بلاجه با تسبیح و توحید
 شکل و هیئت انسان زرد مرد و زن و نواز از بعضی و غیر شناخته و هر
 کرد باک بود از بلاجه اهل جنت و لرزه حاصل بود باز و صبر و خوف خدا و در بعضی او
 ابوسفیان را می بیند خلف عمر خطاب و جناب از ضی الله عنهم گفتند که از دین محمد
 نباشد و طریق قدیم بدانند مرد مکنارند و اگر در اقامت بر دین آنگاه چه
 برداریم و شمار در سخن بیان کنان مکناریم حق سبحانه فرموده
 نکر و بیدار
 مرمان که تصدیق کردند
 کثیرند و راه باشند
 و باید که برداریم
 یعنی چون اگر توبه است ما کنید ما خطاهای شما برداریم
 بردارند کان
 از گناهان مومنان
 هیچ میسر

ایشان دروغ گویان اند و در سخن خود که میگویند که بار خدای منان بر ما
جلالت از اندک و بسیار فاد رخواهند بود و جهت کرانی بارگاه خردان نیز سبب ایشان گوی
ندند "ثال سبحانه و تعالی" و هر آینه بر خواهند داشت در قیامت بارها را
نشان خود را "بارها کران دیگران را" مع بارها کران خود یعنی وضو و
در آن روز که هر که از این اوصاف است و جبرایم ایشان خواهند ساخت بی آن چیزها از گناه
مردمان کم گردد و هر آینه سوال کرده خواهند شد تا بجان و متوعدان روز
در آنچه هستند که بر می یافتن از باطل و جیل که سبب اضلال خلق میشود
و بطریق حق ما فرستادیم "نوح علیه السلام الطوبی قوم او"
پس در نیک بود در میان ایشان حجت دعوت ایشان بطریق حق و هر آینه
در پنجاه سال روایت شده اند که نوح علیه السلام و علی السلام چهل سال بعد
بعد از هفتاد و پنج سال خلق را بخدا یاد حوت کرد و بعد از طوفان بیشت سال بر نوبت و در
اعتقاف آورده از راه صبح نقل میکنند که عمر نوح علیه السلام هزار و چهار صد سال بود و
عین انعامی بر مودت که سیصد و هشتاد سال بر نوبت سیصد و هشتاد و پنج سال دیه
کرد و بعد از طوفان سیصد و پنجاه سال بر نوبت ملک الموت علیه السلام بوقت قبض روح
بر رسید که از در نوبت سیصد و پنجاه سال بر نوبت عمر دینی را چون باقی فرمود باقیم مانند خاد
در داشته باشد از یکی در آیند و دیگر بیرون رود "سر عمر نوح علیه السلام و لغمان باشد
بر با چنانکه زمان باشد و سر بودن دینی و بیرون رفتن از وی بگزیند از سال یکسا
ابرا در نوح علیه السلام جهت تسلیه سید انام صلوات الله علیه و سلم و تنبیه بر کفایت اینک و از آن
شهادت مکن بان بیک لحوقان یعنی نوح علیه السلام نه صد و پنجاه سال جفا قوم کشید و چنانچه

بپوشید و کسی نفکر وید پس گرفت قوم او را طوفان عذاب
و ایشان ستمکاران را بکشد پس نجات دادیم نوح علیه السلام را
و ایشان کشتی را بقی ما و یابود از مومنان و هر چه در سفینه بود از انواع جانوران
و کوه انبیا کشتی را با واقع قوم نوح علیه السلام را دلاله با عبرتی
تا بدان استلال کتد بایند گیرند و یاد کن ابراهیم علیه السلام را
علیه السلام را مکر و خود را از اهل بابل پیوسته خدا را
عقاب او را این عبادت و نرس بدتر است و تنها از او بر آید
اگر هستید که دانید خبر برایش و نفع را از حضرت
چیز خدای بسیار و محمد و نبی که
الله بر حق است و پیوسته بمانند
وقتی که روزی دهند شمار را و در هدایتی
نویسند خدایا و در میان که او تواناست بر اعیان آن همه بر وقت
به بگانی و شکر گویند او را مرا و را که شکر و عبادت و میل محبت او
آبوی او را کرد بدین صیل با حسن ایمان علیه السلام الحمد لله
میکنند قرین را و میفرماید و آنرا بپسیند با اهل ملک و فرمان را
بدرستی که نکلند بکردار اهل خود جماعت های
خود و صالح علیهم السلام و از نکان بی ایشان هر چه آمده و در رسیده
بدیشان لایق شده که مستحق عفویت دنیا و آخرت شدند پس از طلب شما نیز
در این دنیا و نیست بر فرستاده مگر بام رسا

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

مکتبہ اسلامیہ دارالحدیث

[illegible]

[illegible][illegible]

بی افشاید که با بادی تا شاد و بسیم بهادی
 شکفتن کان برادر زندق کوهر است و انگ بند
 محمد و جم است که در مقام مدح است قدس
 تبت تداوت است به جانی و دفعی به بدی و انعام
 و کبر و مغرب است آرا که در حق و بر و میدارد و جبر است
 رحیمه معنی طاعت و امانت و جبر است
 و طرب است نه اند و لقب
 و کبر است نه اند و لقب
 و کبر است نه اند و لقب

[illegible]

وہ جنہی ایسا نہیں خود بخود البتہ کہ تم کہتے ہو کہ بہشت کا شایہ نہ ہو اور نہ ہی جہنم کا شایہ نہ ہو۔

[illegible]

ویکویدانایان یعنی در بیان ایشان میگویند
 سخن انسانی برده شده و باز در بعضی است که میگویند
 پرونده شوم از خاک زنده یعنی استقامت علی بن ابی طالب که در زندان نشو و از خاک پر
 حق سبحانه و تعالی در جواب میفرماید
 پیش ازین و نبود چیزی بلکه عدم صرف بود یعنی باید که تنگ کرد و این معنی را که یکجا
 تراست از جمیع مواد بعد از تقریر آن پس حق پروردگار تو که بوقت قیام قامت
 ایشان یعنی کافران با دیوان یعنی با توانا و شایسته که در دنیا داشته باشند سر می یابند و در سلسله
 پس هر که در این عالم از بعضی گفته اند خدا میماند
 حیات احضار ایشان بر حوالی روح است که تا بعد از آنکه تا از جمله نافعین نافذ شود ایشان چه ایدر پادشاه
 خود از روح بومند لعل ایشان زیاده کرد پس بر رویانیم نخست از هر کوی
 سرگشته باشند ایشان در تحت تربیت است برضای اجرت بر کشی و جرات یعنی اتل از سر تنی آنرا که
 و نه فرمان تر بود و جدا کنیم پس برستی که ما داناییم با آنکه ایشان سر و ابر ترند
 باتش و درخ از جهت انداختن یعنی میدیم که گیت سر که نخست اور در انش اکلمه و تیس از شما
 ای دستان پشمال طر سنده و نه بر در درخ عاجول مومنان بر که در سرده و اسروده کرد
 جد و جد است که که مومنان بعضی بهشتیان از بعضی سوال کنند که کنی خالی ما دعه و مود و نه دان شکله و نه
 پس چه حال بود که ما قن را ندیدیم و ششکان کویند قد و روحها و می خایده بدستی که شما که کردید و روح او
 انش و مود بود بسبب نوزادان شما جو فوئ مومنان و اندر آتش که اندر پورش رو فاند کرد و چون در روشن
 ماست و در درخ بر پروردگار و جزئی قطعی کاری حکم کرده شد بر ملک یعنی ویا
 که البته واقع خواهد بود و در آن خلای نیست و بعضی بر آنند که درو یعنی و خلست چه جابرین عبد الله انصاری رضی الله
 از حضرت سیدنا و سلم علیه السلام روایت کرده که در دود و خلست هیچ بره و فاجری نیست الا که بدو فزع و آینه اما انش بود
 سر باشد باسلامت باشند جنازه برابر هم علیه التوحید و توحیدان قن است که حق سبحانه و تعالی میفرماید که هیچ
 پس نکات دهم آنرا که بر سر گردان از شرک یعنی پروردگاریم از دوح و دیکه اری ستمکاران
 و انش بر نوزادان دکان و چون خوانده شود بر سر کال و آفتابانی

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

تتایر بیارح ایما

مجلس عمومی در روز شنبه ۱۳۰۲/۱۲/۲۵
در محل اجتماعات در روز شنبه ۱۳۰۲/۱۲/۲۵
در محل اجتماعات در روز شنبه ۱۳۰۲/۱۲/۲۵

بگذارد و شهابی خدایش و ان شد
بر او خدای بر حال آن سخن مجلسی و موسی میخیزد و فرموده است ای آتش در خست بر تو که ناکه
نزد او شد که بر کسی

توأم من بیرون کی میسر از پای خود شد و از انقباض خود را که اندک آن عظیم بحس بوده از پشت چهار غیر مدلول و مدح
از جلد بفرمود و ظاهر بی حجابی که از آن انحراف فرمود و تا قدم موسی علی نبینا و علیه السلام تراب از من مقدس را منی کند و بر

آن پای وی بسید و محققان کونند این تعلیم طریق تواضع است و باید که رسا و سلیقه کویا تجلیش شوند دست و سید کویا باشد
از بسکه جن شجر حافی قدس سره و غزلبای بر جنبه سیر میکرد و مانند کجی که زمین و آسمان طالب است چون در کوی
خداوند

بر سنده بایان شد و گفته اند نفس یعنی دل میگویند خدای تعالی در قرآن فرمود که
و آخرت از دل بیرون آید یعنی در عالم تغیر قدم بر دو کون نه بدستی که تو

مبارک است و که طوی است
مرا بخیر را که وحی کرده میشود بنوآن وحی کدام است
و من بزرگوارم را برای حیرت و است
خست خدی مجنون

[illegible]

و اگر خدا را یعنی سلب خدا را ندیده معنی آنست که نزدیک شد لطیف تر گردانیم آنرا

فایاد است و از راه خود
در میان بقایست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَفِيهِ آيَاتٌ لِّمَن يَخْلُقُ

چون کسی که به پیغام حقین و نورانی از سوی الهی می رسد، در جهت راست تو ایستایم

1. *Chlorophyll a* (Chl *a*)
 2. *Chlorophyll b* (Chl *b*)
 3. *Carotenoids* (Car)
 4. *Phaeophytin a* (Phe *a*)
 5. *Phaeophytin b* (Phe *b*)
 6. *Phaeophorbide a* (Phe *a*)
 7. *Phaeophorbide b* (Phe *b*)
 8. *Phaeo* (Phe)
 9. *Phaeo* (Phe)
 10. *Phaeo* (Phe)
 11. *Phaeo* (Phe)
 12. *Phaeo* (Phe)
 13. *Phaeo* (Phe)
 14. *Phaeo* (Phe)
 15. *Phaeo* (Phe)
 16. *Phaeo* (Phe)
 17. *Phaeo* (Phe)
 18. *Phaeo* (Phe)
 19. *Phaeo* (Phe)
 20. *Phaeo* (Phe)
 21. *Phaeo* (Phe)
 22. *Phaeo* (Phe)
 23. *Phaeo* (Phe)
 24. *Phaeo* (Phe)
 25. *Phaeo* (Phe)
 26. *Phaeo* (Phe)
 27. *Phaeo* (Phe)
 28. *Phaeo* (Phe)
 29. *Phaeo* (Phe)
 30. *Phaeo* (Phe)
 31. *Phaeo* (Phe)
 32. *Phaeo* (Phe)
 33. *Phaeo* (Phe)
 34. *Phaeo* (Phe)
 35. *Phaeo* (Phe)
 36. *Phaeo* (Phe)
 37. *Phaeo* (Phe)
 38. *Phaeo* (Phe)
 39. *Phaeo* (Phe)
 40. *Phaeo* (Phe)
 41. *Phaeo* (Phe)
 42. *Phaeo* (Phe)
 43. *Phaeo* (Phe)
 44. *Phaeo* (Phe)
 45. *Phaeo* (Phe)
 46. *Phaeo* (Phe)
 47. *Phaeo* (Phe)
 48. *Phaeo* (Phe)
 49. *Phaeo* (Phe)
 50. *Phaeo* (Phe)
 51. *Phaeo* (Phe)
 52. *Phaeo* (Phe)
 53. *Phaeo* (Phe)
 54. *Phaeo* (Phe)
 55. *Phaeo* (Phe)
 56. *Phaeo* (Phe)
 57. *Phaeo* (Phe)
 58. *Phaeo* (Phe)
 59. *Phaeo* (Phe)
 60. *Phaeo* (Phe)
 61. *Phaeo* (Phe)
 62. *Phaeo* (Phe)
 63. *Phaeo* (Phe)
 64. *Phaeo* (Phe)
 65. *Phaeo* (Phe)
 66. *Phaeo* (Phe)
 67. *Phaeo* (Phe)
 68. *Phaeo* (Phe)
 69. *Phaeo* (Phe)
 70. *Phaeo* (Phe)
 71. *Phaeo* (Phe)
 72. *Phaeo* (Phe)
 73. *Phaeo* (Phe)
 74. *Phaeo* (Phe)
 75. *Phaeo* (Phe)
 76. *Phaeo* (Phe)
 77. *Phaeo* (Phe)
 78. *Phaeo* (Phe)
 79. *Phaeo* (Phe)
 80. *Phaeo* (Phe)
 81. *Phaeo* (Phe)
 82. *Phaeo* (Phe)
 83. *Phaeo* (Phe)
 84. *Phaeo* (Phe)
 85. *Phaeo* (Phe)
 86. *Phaeo* (Phe)
 87. *Phaeo* (Phe)
 88. *Phaeo* (Phe)
 89. *Phaeo* (Phe)
 90. *Phaeo* (Phe)
 91. *Phaeo* (Phe)
 92. *Phaeo* (Phe)
 93. *Phaeo* (Phe)
 94. *Phaeo* (Phe)
 95. *Phaeo* (Phe)
 96. *Phaeo* (Phe)
 97. *Phaeo* (Phe)
 98. *Phaeo* (Phe)
 99. *Phaeo* (Phe)
 100. *Phaeo* (Phe)

[illegible]

بجای خود و بپایان رسانید و چون رسید به آنجا که میخواست ایستاد و فرمود که من گشاده گردان برای من صد نفر
زودی که از من میماند و میبایست که مرا از این راه ببرد و من را به آنجا ببرد و من را به آنجا ببرد و من را به آنجا ببرد
و آنکه بفرستد رسالت که فرمود موسی را علیه السلام در زمان طفولیت که در دهشت موسی پست بر پیش رو او دراز کرد و قدری از آن گرفت
و برکنه دفر سوخته قبل و حکم کرد و آیه خاتون عذره زحلی کرد آغا غوغو فرمود که این کلمه که در دهشتانی بدیده با
منده شد و اگر چه تا به بهیم پست بدان خواهد رسانید پس فطون فرمود و مطلق از آنش و طوفان برزاقوت به پیش موسی
آورد و نه خابت در دست کتاب باقوت دراز کند جبرئیل علیه السلام دست موسی گرفت بسوی خود و از آنش برده و به پیش برد
در میان نهاد و درین سال و در آن سال که دستش بر از چینه فرمود و البتة من لسانی و دیگر با رفت نیایش
بسوخت و اگر کسی با او باشد یک معصوم است و اگر در آن عقد بچسبند و دو دو بگرفت و در آن
بی من یعنی مقبره یک باری دهند یا بار پروا در دهشت از کسان من در کار من یعنی شریک پناه است
فحکم کن بری پست و اوقو و مرقی و در آن کار کن او را در کار من یعنی شریک پناه است
پس بپایان بکنیم یا باری تو را نکند ایم و بسیار دید که در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا
درستی تو مپی و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا
که حقیقت که در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا
نهاد ایم و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا
مکرمی و اورا الهام ایم و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا
ما فخر است ایم یا برین علی و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا
بعد از آنکه پذیرد وی نهاد و باشی و بر آنرا بقدر حکم ساخت و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا
پس باید که فکند دریا صورتش است و شمس خبر یعنی دریا و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا
تا فرآید و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا
است آورد و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا
مصدق از آنجای بیایع فرعون و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا
میز زدند که در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا و در آنجا

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

توبه النین منیر و در چشم او چشمی که در میان دو زبان می بیند و با این چشم که در میان
بلاک فرعون از موسی علیه السلام که در میان دو زبان می بیند و با این چشم که در میان
چین و علیه السلام در میان دو زبان می بیند و با این چشم که در میان
اسرائیل که در میان دو زبان می بیند و با این چشم که در میان
سند و در میان دو زبان می بیند و با این چشم که در میان
بلد است و از غایت بستان که یکلام و پیام الهی داشت و در میان دو زبان می بیند و با این چشم که در میان
و در میان دو زبان می بیند و با این چشم که در میان
گفت موسی علیه السلام که ایشان کرده مردان اینک می بیند و با این چشم که در میان
دست فخر بسوی نوای پروردگار می بیند و با این چشم که در میان
قوم آمدن من به جهت تنظیم بود بر ایشان بلکه طلب شنودی نکردم و با این چشم که در میان
رفتند از خیمه قوم را و بسلا با خیمه بیاورید و با این چشم که در میان
برادر دینی سب که اسی ایشان شد بامری و او به مردی بود منسوب بقصد سار از غمناکی بی اسرائیل و گویند که اگر بماند
بود و از قوم موسی است و در میان دو زبان می بیند و با این چشم که در میان
گفتند که از اونی اسرائیل است و در میان دو زبان می بیند و با این چشم که در میان
در جزیره نعلند و حتی شبی در جبرئیل علیه السلام را از فرموده او در بارش دهد و ماکول و مشرب و با او میباید
جبرئیل را می شناسند و در میان دو زبان می بیند و با این چشم که در میان
که موسی علیه السلام بطور رفت ساری بر زبان او علیه السلام آمد گفت قدری بپایه کار قبلیان بیاورید که قبلیان
و ما در آن تصرف کردن و اینست وی می بیند که بی اسرائیل از میان می رود و در میان دو زبان می بیند و با این چشم که در میان
حکم فرمود که تمام بر ارباب آورده و در میان دو زبان می بیند و با این چشم که در میان
دی که بی ساخته بود آن که در میان دو زبان می بیند و با این چشم که در میان
که خرس بکوه می نشیند و در میان دو زبان می بیند و با این چشم که در میان
نزدند و در میان دو زبان می بیند و با این چشم که در میان
نبرد داد که قوم توبه را در خروج توبه که بپایه برست و در میان دو زبان می بیند و با این چشم که در میان

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[The page contains dense handwritten Persian script, which is largely illegible due to extreme fading and significant ink bleed-through from the reverse side.]

The image shows a page from an old manuscript with dense handwritten text in Persian or Arabic script. The ink is dark and the paper appears aged and slightly discolored. The handwriting is cursive and fills most of the page area.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

~~السجل الخاص بالهجرة~~

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

در این کتاب به اشعار و قرب و دوری
 است که بعضی رسانی از سقف پاییز و دست خود بند
 تا به بین سده و دیار سن در آردن افکنده و مختلف شود و گفته رسانی از آسمان دنیا
 و دست در آن زده قطع مسافت نذر تا بفکر رسد و در دفع نصرت از بیجا مبر علی الله
 به در یک نگر بنظر آمل به وجود این طغیان آبا میبرد و نه
 آینه رویا چشم آورده است از انوار بیخبر و مضنه آنکه شاید که او مضنه

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل في كل شيء حكمة

نایشان منور از در تخیر حکم و قضای مبرم تا محو از مبطل متمیز رود. (بجقیق کون)

برخیز چہا کوہ است و ز جہانم کاہ ای منی میں نیسا فی

یُنْجِ السَّجْدَ وَیُکْتُمُ الْاَهْرَ سرکه در سمانهارت ملائیک سجده طوع و بقی سب و انج

دوسرے در زمینہاست مومنان سچ و طاعت و دیگران سچ و خضوع و نواست

نعم و ماو بشرق و افول و پستمار و کان فستق و آمدن و که هما جبین بنایع و برآورد

مفتاحون : و در شهابیہ : چهار پان مجاہب ترکیب : و سیار :

مردمان پیچیده کنند و از پیچیده طاعت و بسیاری از ایشان که ابا کرده اند از مسجد

هنگامی که انت برای شان بغداد در احوال و فرموده که در حقیقت وضع چنانچه بزرگوار است.

اگر کسی از روی اسبقیت اینکسی پیشانی نبردین نهد انرا از سبیل چرخه می شمارند بگید و شان ششون

مَدَن اَتَهَانِيتِ قَوَائِمِ وَتَضَرُّعِ وَغَايَةِ تَعْظِيمِ وَتَوَكُّعِ سَمَةِ دَوْنِ اَتِ عَالَمِ مَرْغَبِ اِيْلِ خَاضِعِ وَنَاشِ اِيْلِ سَمَةِ اَل

تصحیح امت از ذوالکمال مقال و ذکر تائیدی از عین شهود حیدر زات حیات از اسپ چور

ایک سجدہ و شکر است اتفاق علما اہل سجدہ قرآنی و دوزخیات این اسجدہ مشاہدہ واجباً کرتے نہ دوزخ

[illegible]

بسیار شریف و عزیز است که در این دنیا
بسیار از این دنیا بزرگوار است و بسیار
بسیار از این دنیا بزرگوار است و بسیار
و یافتند که در این دنیا بزرگوار است و بسیار
بهر خروج نزد یک شوند زبانیکه پذیر سر ایشان میزند و باز میگرداند بدینجه و میگوید
بجشید و عذاب آتش سوزند . تحقیق که خدای تعالی
خود را نافرمان کرد

نجدای و رسول و کرامت علیها السلام است . و پستانها میروند
از زیر سلاکین و قصبان بویا . و پستانها میروند و پستانها میروند
پستانها . از زیر سلاکین و قصبان بویا . و پستانها میروند و پستانها میروند
ایشان از بهشت . ابریشم خالص است و در حدیث آمده که هر که در حور پوشد در دنیا نبوده
در آخرت مراد مردان امت اند که پس سر بر ایشان حرام است . و راه نموده
مؤمنان . به بایکینه از قول بنی بسجن پاک راه نمایند ایشان را در آخرت و آن پیمان باشد
چون نظر ایشان بر بهشت افتد که ییاد محمد صلی الله علیه و آله و چون بهشت در آیند بر زمین می افتند که محمد
الذی اذهب عنا الحزن و چون در منازل خود قرار گیرند گویند الحمد لله الذی صدق ما وعده یا قولنا کفره ان
که صفت این مختص باطل گویند و نشوند و یسعون فیما نوا و لا تاتیکم اکثر مفسران بر آنکه ایشان
بر یافته اند قول ایشان و دنیا که گشتن که شهادت است یا قرآن یا اسطوره یا علمی حجت است
که اولی اینها است

[illegible]

[illegible]

و بگویند پادشاه نعمت و شمس عشق در دمی نماند و غیر است جز بخت و نصیب و حق و انش

و من پس هر روز و هر وقت هر چه پیش می آید و می آید چون احوال و تحیم صلوات الرحمن علیه کتب

در ساختن و بی گناه و دانا و زیارت خانه را و آنچه در هر چه می رسد و او از من بخواهد و خطا

سبب و عذر آن که در من می آید و سیل و قلیل در مقام خود یا بر کوه قیامت و برخواستن و

در ایام و زمان می آید و در شرف و اندیشه و شمار این بخواهد و عبادت کند و سجده اولاد

و در ایام و زمان می آید و در شرف و اندیشه و شمار این بخواهد و عبادت کند و سجده اولاد

و در ایام و زمان می آید و در شرف و اندیشه و شمار این بخواهد و عبادت کند و سجده اولاد

و در ایام و زمان می آید و در شرف و اندیشه و شمار این بخواهد و عبادت کند و سجده اولاد

و در ایام و زمان می آید و در شرف و اندیشه و شمار این بخواهد و عبادت کند و سجده اولاد

و در ایام و زمان می آید و در شرف و اندیشه و شمار این بخواهد و عبادت کند و سجده اولاد

و در ایام و زمان می آید و در شرف و اندیشه و شمار این بخواهد و عبادت کند و سجده اولاد

و در ایام و زمان می آید و در شرف و اندیشه و شمار این بخواهد و عبادت کند و سجده اولاد

و در ایام و زمان می آید و در شرف و اندیشه و شمار این بخواهد و عبادت کند و سجده اولاد

و در ایام و زمان می آید و در شرف و اندیشه و شمار این بخواهد و عبادت کند و سجده اولاد

و در ایام و زمان می آید و در شرف و اندیشه و شمار این بخواهد و عبادت کند و سجده اولاد

و در ایام و زمان می آید و در شرف و اندیشه و شمار این بخواهد و عبادت کند و سجده اولاد

و در ایام و زمان می آید و در شرف و اندیشه و شمار این بخواهد و عبادت کند و سجده اولاد

و در ایام و زمان می آید و در شرف و اندیشه و شمار این بخواهد و عبادت کند و سجده اولاد

و در ایام و زمان می آید و در شرف و اندیشه و شمار این بخواهد و عبادت کند و سجده اولاد

و در ایام و زمان می آید و در شرف و اندیشه و شمار این بخواهد و عبادت کند و سجده اولاد

[illegible]

[illegible]

[illegible]

اسلام نیز همان قاعده است و انچه آلوده کی دوار محمد گنبد مظهر استند حق تعالی از ان بی کرد و فرمود
نیز سید محمد انی ... کوشستانی را بی که ضربه میزدند و ... حوالتی ایشان که
فرمانی میزد ... ولیکن سره علی قول وی ... صاحب است با او بر کار بی از سا که از
و خداوند است و تقرب بدو بقدر ان پسندیده ... میگویند که او کرده شد ... رام کرد
درباری شما ... تا کسی که میزد و یک دفعه یار بر کی میگویند که از این ... را
شمار بطریق ... صحابا و کیفیت قریب بدان ... و بشارت و نیکو کاران ...
طاعات ... برستی که بار و دار و حدای تعالی عالمه مسکن ...
ند بعضی حضرت و به ایشان برامادی ... برستی که ای و پست میدارد و خجاست که
که در امانت و بیخافیت ... بسیار رغبت او که بجز انعام بدیشان میهد و بنام تبارق
میکنند و اسباب نزول آورده که فکر بدست و زبان در آزار مومنان میگوشتند و هر
شکسته و دست بسته بخت نبوت ... شده شکایه مینمودند حضرت پنجاه مرتبه صلوات علیه و سلم میفرمود
که من تقابل ایشان ناموزیتم چون هجرت بدین واقع شد او را دل در رسید و اول آیتی که در
شد این بود که ... دستوری داده شد کارزار کردن ... مرا از کوه اهند کار
با کافران ... بسبب که تم ... شده اند و جادو سنان بسیار کشیده و خضر
یعنی با کافران ایشان مقابله میکنند ستوری را و هم که قال کنند ... و بدستی خدای تعالی
دادن مظلومان که صاحب غلبه اند بر انچه قاناست ... که پیروز گردیدند

[illegible]

و جامه ایشان معلوم که کفک ایشان عالی باشد و میسر آورده که با دست کافور و زعفران و صندل
 خواست که او را بکشد و زیر یک بخت با چهار هزار کس از اهل ایمان و دریایان که همه را به محبت کس
 خوش داشت منزل قیامت هر چند که جاه می کنند از پنج تیر و نیمی می آمد جلال العیب ایشان بود
 موسی صحت جاه نشان داد که چون می کنند به الی در عیالت و صفات و لطافت و زیاده رفت و عده و تیر و ن
 بیت در مرقه چون شیر شاخ نبات و در خوشی همیشه آب حیات ایشان با چادر ارکست و دست
 از یایان بالا بگشتار و رو نقره بر آوردند و بر سرش روید که مشغول شده بود به مفارقتی شبان
 بخونه مسکه برآمده زانرا دولت کرد بر آله بود قیمت تو بر آن سحر سفینه و ابد و سحر بر
 زاهد بر ایشان ظاهر شده و برابر وقت دوری از اجاز ایشان بایان می آید و چون در شرف
 در میان ایشان پدید آمدن تحسین بجهان و تعالی حفظ در با قافیه معنوی و معنی ایشان فرستاده بود
 کرویدند ایشان غریخته و بعد از و عن یان منمرد ما فرمود داب بازی و هم فرمان برود و حق تعالی
 فرمود که بعد از رفت سال و هفت ماه و هفت روز و هفت ساعت بدینا می رسید و ایشان قصه مشید
 در آنجا کردند بگشتار و رو نقره و پیا قوه و جوهر صمغ ساخته و بعد از انقضا از زمان صحت رجوع بدان
 قصر کرده در راه فرو بستند و جبرئیل علیه السلام فرود آمد ایشان را با کونک بر رین فرود چاه ایشان
 است و دوی سیاه مس از آنجا بر می آید و در آن فاجعه که هلاک شدند گمان می شوند که آیا فرشته
 و غیره و موم تو تبریک شده در زمین من و شام تا آیات عذاب در مصارع مسکون شده

عزیزترین و عزیزترین از انکه در دنیا است و در دنیا نیست
بودی و بار باشد و با ما باشد ایشان که شکست شوند و با ما باشند
و قایم ایشان را بر قصد ایستادگان و با ما باشند و دیدن حسن بعضی
ایشان خیلی است همه چیز می بیند و لیکن با ما هستند و بسیار است آن که
پست است در سینمای بعضی چشم دل ایشان پوشیده است از مشاهد احوال که شکان هم
بدان عمرت نمیکند و بهشتاب میخیزند از نوک افزان که چون خضرین چارث و اضرب و بعضی
مینمایند بنزول عذاب موعود و خلاف نخواهد کرد و خدی و موعود خود را که در انرا غذا
ایشان فرمود و بدستی که روزی از روزهای شما نزدیک افزیده کار تو را
مانند هزار سایه را که می شمرند یعنی نزدیک خدای یک روز و هر بار
بر بریت زیرا که حکم زمان روحانی نیست پس وجود و عدم و قلت و کثرت ان نزد او یکسان
است و که خواهد عذاب فرستد و راستی انان عقوبت سج ان مرتب نکرد و در حق و جبین
از دینایی باالی ان که بجز رحمت رحمت و صلت دادم اهل انرا تا خیر عذاب و رحمت
و حال که این فریغی مردم در دستم کار روند و صلت بجهت ان بود که توبه کنند عذاب کردند
پس که درم ایشان را چون توبه نکردم بعد انی سخت در دنیا در دستم و نسومی سخت
بازگشت در سخت و آن جهان و انانیر خواهند رسید و انانیر کبوا می آید میان
در سخت که درم انانیر کم کنند ام شبیه بود با انانیر که انانیر که انانیر که

پنداشت که حضرت رسالت صلی الله علیه و سلم خواند و بجان این زبانی که در لاجرم در آن صورت که
آنحضرت رسالت با مومنان پیغمبر کرد و اکثر اهل شرک اتفاق نمودند جز این علم استلام خود آمد صورت حال
بویض آنحضرت بسیارید و فل سارک بنده بران بسیار اندوهناک شد و حضرت باری تعالی دفعه که جهت
تسلخی خاطر عاقل سید عالم صلی الله علیه و سلم آیه فریستادیم و نفوس پست دوم را به پیشینش از روی

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و تقرب به دوست خدا و خدای عز و جل که آید و در آن منور گشت بنماید که ایشان خیار اجنبی به نداشتند که
 و یک مورد و نه حجاب است و الله نام خدا و نه معانی بر نهند که چنانکه اهل ترک حق المعرفه و دور نشناختند
 و نیست با تحقیق معرفت و در آن به نهند و نذر اگر در دامن و لایحیون به طایب بر او رحله بارگاه که با نیکو اگر گو
 ب سوره خود میسر و برده و نذر و نذر به شیخ ابوبکر و سبطی تقدیس بسته و فرمود که لا یعرف حق قدره الله
 و ح و خدا و در بسته معرفت و حرا و کسی که نبود میان او و ماسوی او هیچ نوعی نسبت تدو طریق معرفت
 ع و او که در معرفت بی نسبت از قبیل محالات بالله عز و رب العالمین نسبت خاک را با حیثیت پاکست
 و در حدیسی که میزند و است با حق شبها غالب بر همه چیزا ^{سبحه} خدای بر میگرداند از درگاه
 و بسته و اگر که در سینه انسان وی بسته و میگوید و میگویند از در میان پیغمبر از اخلق را دعوت
 و تحقق که حدیث نبوت معانی معجزه و در وقت صلح ^{بناحالی} او در دو قبول دعوت تا بر میآید
 و در سینه انسان سینه می خورد و اگر که در ^{و آنکه} نیست یعنی که اگر که خواسته کرد و در سینه خد
 و اگر که بسته و نبود که را ^{و سبک} که گویند و بسته رکوع و سجود کنند و در آن و اقول ایسلام در آن
 و نمود و قیام بوده برین یک رکوع و سجود و گویند معنی نیست که نازکند و نه تعبیر کرد و بسته و رکوع و سجود
 و درین عظمت زبان و نهند امام عظیم و امام ملک ^{و نهند} همه الله سجده نمیکند و نه که رکوع و سجود با هم عالی میکند
 بلکه مراد نماز است و او هر نمازی و هر سجده همه الله سجده میکند و میگویند ظاهر امر سجده است و در حدیثی نیز آمده که
 سوره الحج سجده من لم یسجد هما فلا یقر این سجده مختلف نیست و در باب امام شافعی رحمه الله سجده و قیام باشد
 از سجده قرآن و حضرت شیخ قدس بسته این را سجده القلاج گفته و فعل خبر را که بعد ازین مذکور میکرد و حمل میکند
 بر عبادت سجود و بر بسته و آفریده که خود را ^{و بسند} و بسند یکتوی یعنی علی که بسندیده باشد در

[illegible]

حضرت الهی ... هست یار سه گانه منوکی کار پیکان ... سر کیم یار است ...
و نمیکند کاری یار عجب با پیوسته و بد کاری چون شود از یاری ضعیفی که برای مرد خدا ...
طلبی که از روی وفا کار یار و ایم که بسیار به پیوسته وقت تو آمد که بگر و هم بخار و هم موسون که است
بدستی که رستگار شد به پیوسته خود رسیده به بهمان ...

کنده ایشان در کار ... در غار خود ... رکارانده چشم بجمه گاه بناده و بدل بکاره مناجا
حاضر شده در ده اند که حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و سلم وقت ادایی باز جانب امان نظاره
پوان بیت باز آنکه نظر موضع سجود کاشت در باب فرمود در حالت تمام دیده بجمه گاه بماند
یکدیگر که مغضبه و حاکم بکرم با کثرت و گفته نشن است که مصلی اند که بر دست است و پ
یست. سطحی در سه زمره که حشوع و طاهر است که سر میس افکند و دیده را از الفت
و رایت منع کند و دست رایت برب نند و درات از روی صورت دل کند و در باطل اند که خاطرو

منع کند و بر مرقع حق شده و در سجود سهو و سهو شده از بعد از ظهور او از جلال و جمال که ارد محقق
است که در غار اول خود نیز باید است سحاب صواب یار باید گشت یار نیز از رایت از تو
اول از خود خویش نیز اگر کرد و یکدیگر باقی مانده است خود نسج باز مار کن خوش
سرد و عالم کبر و در زمره منیش و چنان کار کن ... و انسانی که ایشان ...
و کرد از نا شایسته اعراض کننده کانداه و مشربی رحمة الله علیه فرمود که هر چه برای
جشوع است و هر چه از خدا باز دارد و سواست و آنکه بنده را در آن جلی نه هواست و آنکه از همه جدا

و این خبری را گویند از ائمه و اهل کسب که از ایشان و از انکه ایشان را در کسب و
کار و از کسب کنند و گویند که در هر یک از این صفات طلوع و غروب و از انکه ایشان را
فروغهای خود را از حرام گناه و از کسب کنند و از انکه ایشان را در کسب و کار و از انکه ایشان را
است از دستهای ایشان که در کسب کنند و از انکه ایشان را در کسب و کار و از انکه ایشان را
است که در کسب کنند و از انکه ایشان را در کسب و کار و از انکه ایشان را در کسب و کار و از انکه ایشان را
تو هیچ روشاید پس مرا جوید و امی با شرت غیر دل بعضی عزیزان کینه کار
پس مرا جوید کن از ایشان که در کسب کنند و از انکه ایشان را در کسب و کار و از انکه ایشان را
و که استناد بدید کند هم را به کسب و کار و از انکه ایشان را در کسب و کار و از انکه ایشان را
آیگاه ایشان را بر این پاشان از امانات و در دای خلد با آنچه مات حق است چون و از انکه ایشان را
و غل خجالت و مرعده بار که با حق و مستحقند رعایت کنند گانه یعنی کاپشت
قیام مینماید و از انکه ایشان را در کسب و کار و از انکه ایشان را در کسب و کار و از انکه ایشان را
بر این مداومت نموده بشرابط و آداب آن در اوقات و امیفرایند که رسوه در سه دست تمام این اجزا
که موجب فلاح و منفعت است از انکه ایشان را در کسب و کار و از انکه ایشان را در کسب و کار و از انکه ایشان را
از انکه ایشان را در کسب و کار و از انکه ایشان را در کسب و کار و از انکه ایشان را در کسب و کار و از انکه ایشان را
استحقاق و از انکه ایشان را در کسب و کار و از انکه ایشان را در کسب و کار و از انکه ایشان را در کسب و کار و از انکه ایشان را
و از انکه ایشان را در کسب و کار و از انکه ایشان را در کسب و کار و از انکه ایشان را در کسب و کار و از انکه ایشان را

این که گویان در دوزخ و نار و آتش میباشند و اینست بشناختن او که در دوزخ
 و این نامه که در دستار و در جبهه کلان روز و گاه باشد نشانی که در آنجا است
 نبوت جاوید مانند مکان و بدستی که افردیم آدم علیه السلام
 این سیده شده و میسر از اوستی که بیرون و در آنکه آدم علیه السلام
 پس بر این سیدم مثل او یعنی افردیم از طفله و در بعضی حتم جوهر سون و طلا
 در قرارگاه استوار یعنی در و حمل روز و اورا سفید نگاه داشتیم
 پس خیمه آن جوان و مقدار گوشت
 پس خیمه آن گوشت را
 پس سیدم استخوانها را گوشتی یعنی بپزیدیم
 وستی جدار پستی و عصب و او را و عضدین بروید
 پس سیدم او را
 میر در طبقه یعنی روح در دیدیم باز نه شد بعد از آنکه مرده بود و بعد از خروج او از دوزخ و سویی دادیم
 و در پستان بگوشت دیدم و در مقام رضاع لفظام رسانیده بعد از آنکه کون تربعت کردیم و چون مردم در حد بلوغ
 نهادیم تکلیف روی جاری کردیم و بر دم تب شباب و کولت و تخیخت بگردانیدیم و بپزیدیم
 نیکوترین اوسه کلان است ای سیدم سجد عس و کرسی و لوح و علم و دیگر
 سر برکت خدای
 و نوم و نموات و این سید و دات معس و نفع نما که بعد از او میباشند و نمودن تفصیل و کرم است
 بروی تو لطف خدا است چنانکه خبر کرد و از آسمانی المعوی ای خچون من

ای که ای نکت نوکله نسا ...
چو کوه مشید این آسمان ...
او که جان کو کو قیمت آن منتع ...
آیت ...
مستی با کاه قدم باشد خواهد بود در پستانش ت معس زان ب و سه بوده گفت

جبر کند ذکر کردیم رویش ...
در برود کانه یعنی ...

و سه عفا از دست ساین جل بایه شب ...
و بستی که تا ...

بر آنچه سوید بر می محاسبه و مجازات ...
و بستی که او ...

مفت آسمان قبه بالا طبعه بطبعها از آن سی در همای و ششکان ...
و مسعود و ریح و قوت

که است ...
بی خبر که در مملکت که در مملکت و رتاه و ت معده و زخلان که با و ما جمیع و کلاه

خافل متیم و جبر و سر و کلاه و شکر این مطلع ایم ...
در و در پستان و در و در پستان

این بقدر با نادر که صلاح بند کار و در آن استیم ...
پس پستان که در بیدم آن آب را در آن

در بیان از این عیال نقل میکنند رضی الله عنه که حسی و نغای ح جوی از جوای که خیمه شیشهایی است بر با ...
در بیان از این عیال نقل میکنند رضی الله عنه که حسی و نغای ح جوی از جوای که خیمه شیشهایی است بر با

چهره علی سلام نموده از آسمان فرو فرستاده چون که نهند است و چون که هر یک است و قوا و جود ...
چهره علی سلام نموده از آسمان فرو فرستاده چون که نهند است و چون که هر یک است و قوا و جود

که ندر حسی است و این که در مضر و اعما که در و سیه ت محال و در و بقدر مصیبت منافع خلق جایی سیک و در و ...
که ندر حسی است و این که در مضر و اعما که در و سیه ت محال و در و بقدر مصیبت منافع خلق جایی سیک و در و

که میفرماید اب در رین ثابت و سکن خیمه ...
که میفرماید اب در رین ثابت و سکن خیمه

[illegible]

از آن بویستایم بعضی تمایز دروغ ان
میخرید اما لا بد بعقبت از آن حاصل میکنید

۱۰۰۰ یا بعد از شام، خنجر و تیغ و کمان

بعد از آنکه در این کتب و فاضل برست این دست بود یعنی درخت زیتون مبرود بخیر می که جامع

وینہ و مہر بمسند . خرج جمع و . استخوان و سحر زان باج جو شہر توان ساخت و بدرستی

مقامات دیارِ یاب و اعیان و نوب و نسک خبری که بران غما و گیرید و بر قدرت الهی استبداد

و مَحَبَّتِ بَیِّنِهِ

راست در است این نافع کثیره سود بان بسیار که اجسی سوار می شود و برخی با هم یکسند و از بعضی سوار

مستانه و انیشه و موسی ثانی هر دو سیکرد

شماره ۱۵۸۱ است به استثنای روزی منجمد

و در کشتن او تر می
برداشتند و بعد بعضی شتر و گشتی شمار بر می دارند و او را

نوح را بسوی کوه دمی

موسیقی بر بردید و هر سه در پیامین

سید ارشد علی حسینی

معبودی بسحق مباد باشد بخودی و یا غیر رسید از غلبه وی می برسد
نمی آید رسید و آنرا که می گویند گشتی در کان مانده مگردند
مرد و نشان عام خلق این من کابر قوم است که برین دعوت علی بنی و علی بن الصلو و ابدا
ایل دیند ایش ترا شفیق بود و گفتند که یکتا نیست این کس که میخواهد توحید مکرار می
ماند شاد و خور و زن و شاه میدن و غیران میخواستند که افسردنی جوید برشته
و معتبر کرد و شمار محکم و متبوع خود سازد و اگر خدای جنتی که رسول
آدم فرستد و ترایند فرو فرستادی فرشتگان تا مرسل را مرسل متمیز بودی
مانده باشند و ایم این را که آدمی سواد می تواند بود و بخلق
نخست بوده اند و این سخن از انفس طعنا و میکند یا میان بس حق بنابر سده و سده و بنا
ایشان می دید که شسته بود و نشوده بودند و از او را و عجب صد مسمی بود
عالم السلام که مردمی که در و در انیست که کز بسون ستی و انی که بنده است و است
نیز پیش نظر برید و بر چشم دارید ما مگامی از زمان بعضی که رسید که و می را میرد و می را
یا از بسون باوش اند و ترک کن بر جان بود و پی کا و دیگر گفت و از عبد السلام یعنی بعد از آنکه نوشت
از ایمان طریق نجات فرمود ای پروردگار من یاری ده مرا و انتقام من بش از ایشان
بماند و بسبب که کذب کردند عیسوی کرد و سوح کذب زنی شتی
بگذاشت ماد و سپید و و می تا بود در پاشن گشتی پس چون یافند ما را بوارند و رستی با مال
شود عذاب ما و فلا نشود و بچند شویم و می که زن توان می پرورد از میان شتاب پاید و پس در گشتی

[illegible]

بدین اوست یا حاصل شدن آن که در آن عالم است و این عالم است که در آن عالم است
که کسی دیگر نمی تواند که در آن عالم است و این عالم است که در آن عالم است
که او بود یا صلح علیها سلام و کفر حقان و در بران موال ایشان
نیست شمار این دنیا که استحقاق پرستش داشته باشد مگر وی
عذاب او نمی بریزد و عفو است و بعد از دستگیر و شغال میکند
موت از او قومان رسول است اما که می بیند
و در آن عالم است و در آن عالم است

و خیرایان نیارند و در آن عالم است و در آن عالم است
موت از او قومان رسول است اما که می بیند
و در آن عالم است و در آن عالم است
که او بود یا صلح علیها سلام و کفر حقان و در بران موال ایشان
نیست شمار این دنیا که استحقاق پرستش داشته باشد مگر وی
عذاب او نمی بریزد و عفو است و بعد از دستگیر و شغال میکند
موت از او قومان رسول است اما که می بیند
و در آن عالم است و در آن عالم است

است مانند سماعی اگر بی بودی بایستی صفت بصفات و این است که در آن عالم است
که او بود یا صلح علیها سلام و کفر حقان و در بران موال ایشان
نیست شمار این دنیا که استحقاق پرستش داشته باشد مگر وی
عذاب او نمی بریزد و عفو است و بعد از دستگیر و شغال میکند
موت از او قومان رسول است اما که می بیند
و در آن عالم است و در آن عالم است
که او بود یا صلح علیها سلام و کفر حقان و در بران موال ایشان
نیست شمار این دنیا که استحقاق پرستش داشته باشد مگر وی
عذاب او نمی بریزد و عفو است و بعد از دستگیر و شغال میکند
موت از او قومان رسول است اما که می بیند
و در آن عالم است و در آن عالم است

نیست زین کانی ... ز کرم و کمالی دارد دنیا را ... زنده میشود یعنی بی از نام میرود
 یعنی می آید ... و مستقیم ... بآنچه تکلیف می ده و نه کار بعد از مرگ ... نیست بود و صالح هیچگاه
 اسلام ... کرم و کمالی که بر میسبند ... و میگوید مرافق شده اند
 تا مار بعد از مرگ زنده خواهند کرد ... و قسم مری میور ... کرم و کمالی را بآنچه خبر میدهد
 گفت چه خبر بعد از این؟ ای یاس و زاریان قوم رب الفطری بی خدا و من مرا چاره ای کن بقا
 ایشان مغلوب کردن جواب ... بسبب آنکه تکذیب نمودند گفت خدای عز و جل فرمود که
 کردند خون و کندن ... پشیمان از تکذیب خود ... پس گرفت ایشان
 حتی جسد علیه سلام و یا حتی سیم و زده دماغی ایشان شکافت و بره و جمع کرد این قوم
 نمودند و این تیانیت ... است مژده ... بود و اما که گویند قوم عاد بوده میگویند در سوره
 ف و جهود و ... قصه فوج علیه السلام و قصه عاد آورده اینجا نیز همان قرینه مراد عاد است
 دیدیم من مرغذبان که بسبب ستمشان شده صحرایان گفت و بر تفسیر گرفت ایشان را صیحه با تخی حکم
 قضایا و عدا و قبا باستحقاق ایشان مرخصی ... پس گردانیدیم ایشان ... چون غاشاک
 آب آورده ای خاک گردید و ما بود پی ختم چون خس و خاساک سیل با طراف افکند و سیاه کند کرد و
 پس دوری باد ... مکرده ستمکاران را ... پس گردانیدیم ایشان ... پس ایشان را
 قریبایی دیگر عیسای پادشاه قمر و زوچن قوم لوط و شعیب علیه السلام ... می توانست گرفت
 هیچ گروهی ... برومی که بخت عذاب ایشان مقرر کرده بودیم ... و نه با پس ماندگان

فراستادیم و در آن وقت که کانال را در حوض می پرورانی و آب را می کشیدند
که آنکه بر روی مولهایی بنام بزی آن گروه را که کلاکت کردند و در آن چنانکه است از توپ و بنوت
نشت و خسار و عیبها شد و بختیله بر این نوع مردم است ناسخیه و از نو و تفت تصدیق می شود
که قتل میانی در آورده ایم بعضی بعضی در ها که گزند می بیند که در اوست
چون بچیان اولین معافیت می بینیم و می بینیم که ایشانرا احادیث سخنان یعنی عبرت خلق
نیدیم که وایم عذاب ایشان را بکنند و بدل مثل زنده خلاصه سخن آنکه ایشان را غیر حکایتی بماند
افسانه و افسانه گویند و اگر سخنی بگویند ایشان را بدنی بودی بزرگی که است بعضی و بقی نقد
ماجرای آن تحسین اصد و مک و در ترجمان فرموده اند پس از باین پس چون فرایه به
شش که نیکو بماند افسانه پس دوری ما از رحمت حق مکرده بی گونی کردند و
یشان می کنند پس مستدیم ماموسی و برادر او بارون

موسی و حجج استکارایی خاصا بخصر کرد از اجتهت آنکه او حجرات موسی بود
محمد حسنه دیگر جوان فروردین جاد و هوا و شکارش دریا و یوسف و روان شدن با
بی بی داشت پس موسی و برادر او بارون اعلی مناصب اسلام معجزات تسبیح و تسبیح
سومنی سرعون و قوم او ایشان بنام ما رسانیدند
و مبطه از کان و مساجت پیغامبران و بودند گروه کردن شرف
سبب شکر آنکه پس گفتند ما کان آوردیم و تصدیق کنیم مرد

[illegible]

[illegible]

1

[illegible]

۱. در این عالم که هر روز در حال تغییر است
 ۲. و هر روز در حال تحول است
 ۳. و هر روز در حال تحول است
 ۴. و هر روز در حال تحول است
 ۵. و هر روز در حال تحول است
 ۶. و هر روز در حال تحول است
 ۷. و هر روز در حال تحول است
 ۸. و هر روز در حال تحول است
 ۹. و هر روز در حال تحول است
 ۱۰. و هر روز در حال تحول است

گروه لکنه مراد است که در کتب معتبره و در کتب معتبره می آید که در

وضع کیم چون آنده وی سینه در دامن خود است و در کتب معتبره ثابت نموده است

کار و نو و در است سینه در دامن خود است و در کتب معتبره ثابت نموده است

پیران بهشت کشتی و در دامن خود است که در کتب معتبره ثابت نموده است

اینکه در این کتب و تضرع و در دامن خود است که در کتب معتبره ثابت نموده است

باز برایشان ماموری عذاب شده و در کتب معتبره ثابت نموده است

که در کتب معتبره و در دامن خود است که در کتب معتبره ثابت نموده است

افزار است از توبه دعا و رحمت می آید و در کتب معتبره ثابت نموده است

ساکوشش می شود و در دامن خود است که در کتب معتبره ثابت نموده است

می کشید بان استدلال می آید از متون و در کتب معتبره ثابت نموده است

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

شجاعت میکنی می از فروغی اندوخته دلی خورشید را از این فروغ بود
 پس چش از این فروغ است این صراط و سیرت و پوشش و عوامی حیات را از این
 شش بزرگ تراست هدای و بزرگتر از آنکه بعثت ما فریند با بابت
 است معبودی سچی عبادت مکر و با فرید کا خسرین بزرگ است
 است خیرات و برکات او ازل مرود و هر که میخواهد صی برستد بیایند امی ناحق
 خدای دیگر که هیچ نیست هر چه پسته و او را یا بر پست او
 پس مکافات کردار او نزدیک بروردگار است بعد پستخوان و پادشاه
 ندی که فلاح نیانند و رسکار نشوند ما کروند و کان و بگوئی
 مرا و اتمه مرا و به کسای بر من و ایشان رحمت و سعادت و بهترین
 ندکایی و در خبر آمده است که اول سوره فلاح و احزان بیست از پنجاهی سرش ای سبزه
 رسوبی اربع و پستون یه این سوره ایست که در عالم قدس فرو فرستادیم از بونا
 و فوض کردم بر شما احکام که در واپست و فرو فرستادیم در و
 شن اصد و احکام
 شایه که شما پند پذیرید و از محرم بر منید و از محمد
 پت که الزامیه و الالی رن و عدد را کنند که چون خبر محسن باشند
 س برید
 ص تا زیاده این حکم خاص است ماکه محسن باشند

[illegible]

میدگی خضر شوند در وقت حدب من دوستن بعضی در زمان اقامت حد برایشان

شکر و نغمه مناسبت شیرین حاصل شود از مصحح نغمه کردار معاودت یا مثل این عمل

بقول امام مالک و امام شافعی رحمہ اللہ از چہار پس کہ بعد شو و زن ماند کمتر باشند بقول امام دیگر

یاد که کیفیت است ماده مکرر اندر اسباب رول را بن عمر مرویت که ام مہرول کہ کمی از صواب

ارایات بود در مواجرتی تقبل گیرد که هر که بخواهد معونت و مام کانت کند مومنی خواست که

در میان حوایج و بحیث سار و قصد کناح او کرد حضرت عت اکیه سالی بدنام نمود ایت فرستاد

مرد زنی ناکسده نکاح کنند مکرین ز ناکسده ماسرک ازنده راجه غالب است

میلین با اہل محنت خواہ بود ورنہ بیکار کماح و ز سار داور کچھ

پلید کار یا مکر از نذر راحبت عمت غلامه است و مشک که سبب الفت مکرر مضایب کمر

خود گرفت باریه عقل نوی باغ و در عن موج خرواز از میان آینه که بقایا سود و یا شکر کان سینه
و جوت و خرسند هر یک در حد خود را بستی صفت کردند و هر دو را بوی خوش کرد و اجرت گرفتند
مجاورین که مسکنی و میزند بختندی از سکونت بی درشان حال میکردند و اینک از کزایت سرنگا
در آورده و یکدیگر را نشان کردند بر عادت با جمیع صاحبان میکرد زانکه حسی از و تقاضای منع کردند و
له ذکر و و حرام کرده و بختند بکس منع نروالی بختند بر کز ویدکان قول است که حکم در اول
بوده بایت فتنه که یا منوخ شده و بختند بکس منع نروالی بختند بر کز ویدکان قول است که حکم در اول
درین خلعت و احسان برای سحر است و بلوغ و عقل و پیغام و عفت از زانکه مدی باری را که
جمع این جمیع صفت موصوف باشد بفرماندگار
پرسید بر دیکر چه
بچاره کوا و عدل یعنی چهارم در او بالغ پیمان بیاید در اسات که رمی کرد و مدعیان
ایان را
شمارد زانکه و در قف بی غیر یا قف برگاه غیرین را و بقتیر است زو و حقه
از خردنا و حد تب اصف است زیرا که حد را بقا ثابت شد حاکم که است و سوت حد شریعت
صحی است ضعیف است و سب حد قف محتمل است مصدق و قبول میکنند
که قف کردند و کولونیا و برند و مار ما خودند
ما وقت توبه بختند و آن کرده و مارمانی که
ایستاقانند یعنی بختند حاکم کرده
از پس این قف دیگر قف کند و بصلاح است
خود را و ترک قف سخنان را که اسم می این بر جردا مار و سادات بزمی است

رحمة الله مودبانه و نه بجا فعی چه روز و تهادت و مسجود و ماطل منور ان الله من ربی کبریا
 تدر امریده کنایه این چنانکه در میان بکر و خمر کنه و کاست آورده که بعد از رقل این است
 با احمد است عدی گشت یار رسول احمد علیه که موی شایسته از این خد بنید اگر طلب کوه میگوید
 تا بهشتان شود اکل احاطه خود خارج می شود کنه که او سخن میگوید تا جانی به میباید و رسیدن
 و در شهادت بر سپید این حال چو باشد حضرت رسالت صلی الله علیه و سلم و مود که ای عاصم خدایی
 خدوم شسته و عاصم مخفی پس بیرون آید بر عید و عویم به و رسید گفت ای عاصم شرک بنی تحاریر
 کمر زنجیر خود دیدم عاصم گفت و او یابسته شد مدبر که رسیدم سر با گشته صوت حال بر عرض
 حضرت خدر طلبید و او پرسید او کار کرد آیه معان بارل که ...
 زنا جود و نباشد مرثیه ان را کوبان ... در نفسهای ایشان نشسته است

و بیست و کوهی اذن کی ریشا چهار کواهی بجدای مضمون امله بدست
 از رایت کویا نیست در نسبت زباید ان بن و هر کواهی موله موله بجای می
 که او سوبر موله انخی جسم ان امله لعنت خدای بر او ... اگر باشد ... از دروغ
 لویان می لعان برین کوفه است که چهار نوبت کواهی سپید به بخدای که من رایت کویم در انچه زنی کرد
 این زن بد ان نوبت یکم کوبه لعنت خدای بر من اگر دروغ کویم در انچه کرمی کردم بر این زن
 و هر نوبت اشارت بدان کند و حکم ان لعان است که حکم حد ف از مرد با قسط شود و منان مرد دور
 تفویض کنند و مطلق بعول امام عظمی ابو عبیده و فرود مسج بعول امام شافعی و حد زنا بر زن ثابت کرد

و کلماتی که در لغت تعقل امام شافعی و معانی الحسبیه و حسن کنند و در کتب بسیار دارد
از این سخن پادشاهان ششصد و هشتاد و پنج
لغت که در این دروغ کو بایست در این دروغ می گردانند
را بی آن که باشد اگر باشد مرد از بهشت گویان دروغی همان آن است که چهار نوبت گوید کوا سی
میست بخم که این دروغ کو بایست در این دروغ می گردانند و دروغ می گردانند و دروغ می گردانند
باشد این مرد و چهار است ده مرد کند و دروغ می گردانند که حضرت رسالت صلی الله علیه و سلم بعد از نماز
عم و نوله را طلبید و بدین نوع که که کور شد مرد و دروغ می گردانند و دروغ می گردانند و دروغ می گردانند
صلی الله علیه و سلم این گفت و فوهم در آن اتفاق کردند و جمعی از مفسران بجای خود بدل آن را ذکر کردند
نمودند و اگر فصلندی بودی رساله و حمد و بخشایش او و اگر کسی بجای خود بدل آن را ذکر کردند
است حکم کننده در حد و دو حکام هر که کار نیست کردی دروغ گوی را بفرستد به عفو پسند خبی گویند
اگر فصل و حجت بودی یا خیر عقوبت شما را که می شد با اگر فصل بودی یا فاقامت روز و جوی روشش بر نه
نسل منقطع شدی و مردم که مکر را جدا کردی یا اگر نه حدی ششبی رساله بشوئول بود در ماده نامه ای مرکز
می شد پس ما را بعد و فوهم بود بر منزل را بایستد گروه مددکار سودی و اگر که بر حد کارم را بود
و روزه بودی که در فیض نشودی از یک غم بنشیند غمی که زد ویدی بعد از این باب فقه نیست
و بر آیه زمره عایشه صدیقه رضی الله عنها و حکایتی دور و در را بایست و رعایت ادب انصافی نیست که بکتاب
در این احزاب آن مطوی باشد و کلماتی که بکمال است که سال حم رحمت که عوده انوار آمده صد بود

[illegible]

100

وہاں پہنچ کر اس نے اپنے دوستوں کو بتایا کہ میں نے ایک عجیب سی چیز دیکھی ہے۔

کتاب در زمین لایزال که با نقد اکثر مذکور در بعضی نسخ و در بعضی نسخ

فصل پنجم در بیان بعضی از احوال و مشاغل
و بعضی از صنایع و حرفه ها

و اینست که از آن جماعت مراد آن می است که همیشه در دست عدلی

یافت و در دنیا با آنکه حرف حور و مطیعو مجسمه ذل گشت و گویند چنان بود که با نمرش منیانه

بسطع کہ دستہائی و مکشہ

این بر دلمردان و زبان گرویده کا : و میان : یکوی حبانج منفسه این خود کجاست

مذلل الخطاب لعبت وارضطه مطهر بالغ است در روح و اشعار ما که ایمان به خدا

شیر و صفوان و ... که مطابقت اشک

یسه و عنوان و مسدود می که بروحانی مطلع باشد و بد این سخن
و غی روشن است و خوشی و تعالی و دروغ را در این دنیا و

پیشانیان و چرخان و در دست و سر و سحر و جادو و کائنات و بح

ان کو میکشہ بدان - دیکھو وانی ایسی ہے جس کو کون کہ نیاورند کہ جان چار کاہرے سے انکڑوہ

یہاں سے یہ لڑکے چھوٹی سی گاڑی پر سوار ہو کر گئے۔

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

مست و در هر یک از اینها...

نیز باید که در هر یک از اینها...

طریقه تویش میسر و در هر یک از اینها...

شش و در هر یک از اینها...

و ظاهر از درجه های خود را در هر یک از اینها...

موج یکیزه تراست و سودمند تر است از در هر یک از اینها...

با خود می کشد از درجه های خود را در هر یک از اینها...

کروید که از روی عفت به لوشید دیده های خود را در هر یک از اینها...

و نگاه دارند به جای خود را از آنجا که در هر یک از اینها...

جامه ها و کجما و خان که در هر یک از اینها...

و کحل عین و خصاب در کف و کمره در هر یک از اینها...

و باید که نشه و گذارید در هر یک از اینها...

تا موسی و نبا گوش و سینه ایشان پوشیده و ماند در هر یک از اینها...

سرو ساعه و سینه و ساق که موضع تاج و پستوانه و گردن و خال است در هر یک از اینها...

شورانچیش که ریت را می آید است در هر یک از اینها...

[illegible]

[illegible]

[illegible]

میں نے یہ سچا کہتا ہوں کہ اگرچہ میں نے اس کی طرف سے کوئی تحریک نہیں کی ہے لیکن میں نے اس کی طرف سے کوئی تحریک نہیں کی ہے

یہاں تک کہ خطف آزاد و پرانہ ساز کے ماحصلین تہہ را آزاد کن اور وہ اندک عرصہ میں

بغیر لیکر حمید و استیسا از ایران را میسر و جبر و تسلط و حاکمیت و معاود و معاود

[illegible][illegible]

نہ منہ ذکر لراؤ تھیں مقصدا می جا پست و اکراہ ہمہ حال ممنوع پس خوشحاجہ و تعالیٰ میگوید شما اگر گمراہ

ستاره و کیهان

اور مظلومی ہو ہی کہ صحت تشریف فرمندی کہ ارمی جہاد استن مادی

لے گا اور تیرا سہ مسیحا ہی ارس لڑا ہر دن اجماع یسین پہنچا ہر

اوتختو فریتا واما سوی سما استیسا روشن و صحنای حسن و حفص کبیرا بنوا

یعنی روشن کننده حلال و حرام و وحکم و مسأله و فرساده ایم

پیش از شما یعنی عجب به مانند قصه ای است و قصه عایشه است رسی اند عینا که مانند دار و بصره حکم

عناد و وقوع تمت و قصه يوسف علیه السلام در برافه دم و موعظه و فرستادن پیمبری در این استیا

برای برنیزه کا: این مجسمه میان حمد اماعت بود خطه و صاحب الله حمدی نورسین کا نور

و زین بابت نوشته اند که ای ای که ایمان را از دست می دهی و از حق می گریزی گفت
و ای که پستی و فقر و تنگدستی را دوست داری و از رفاه و سعادت می گریزی گفت
که خود متعارف گفت است که حقیقت اینست که ما را از این دنیا جدا و از آن دنیا جدا بود و ما را از این دنیا جدا و از آن دنیا جدا بود و ما را از این دنیا جدا و از آن دنیا جدا بود
کفایتی که در دنیا نیست و در آخرت است که محاربی و یارشی و مدعی و مدعی است و در حق سبحانه و تعالی است
ایوه جوید این نام از آنکه از بعد از مصطفی علیه السلام است که صاحب کثافت میگوید که از او بر
و از آنکه در دست جدا و از آنکه در زمین با او را می دانم هر چه از عالم هستی در مظاهر و مابین عالم هستی
نورنی و از او مادی با عرصه صحنه علیه فضل اوست و جلالت عدم بود و در حقیقت نور
وجود و پسر شود از تو یا فیم ما سحر مصدر و بعضی فاعل باید گرفت چون بیدارید معتمدان کلام
بود که نور السموات و الارض روشن کنند و آسمانها پست کنند و زمین را روشن کنند و زمین را پست
در سبیل یار و بشن کنند و اندر دهنها ساکنان آسمان زمین با او معرفت و توحید و توحید آورده
که از همه آسمان و زمین است و آنکه نام محبوب حقیقی و در شرح اسماء معنی بن و بن
که جلالتی و کثافتی بر این قول است و آنکه نامی در میان آرایش و در شمار البصومع و پس که اساکر طاعت
تلاکه کرام است و زمین را میا جبه حسن که موضع عبادات اهل اسلام است یا سار کس و فخر و سبک و
و زمین را ماما و علما و مومنان یا سار کس و مسیح مسیحان و هدیس معتقدان در مس ربه همه حاجان و دیگران
یا سار کس و زمین را کعبه و افرا سرور و کعبه اندر دهنها و آسمان و الارض امورهای آسمان و زمین
هر چه که شایسته و مایه سختند سر اوست و در امور که برای او کار کنند و بتدبیر مهم اوست و نور القوم

[illegible]

بنی بر اینست که عالم از نور معلوم است و او منی ظهور ملائکت و باطنیات پس در این
کتاب و دولت از آنکه نخستیم و غیرتیمیر است و در هر دو از او باشد که به این صورت که در
مجموع نور بنی برستی حق که همه موجودات در آن هر دو از خود منی حضرت ولایت و وقت و نفس
در شرح ربانیت و نموده که هر چه از آن گفت اول سنی در کثرت و اگر چه از ادراک این ادراک عاقل
و از عاقل ظهور منی باشد که در ادراک کثرت و اشکال و احوال و حیالات که محبط است با نهاد و در
که در زوینت با وجود این پستنده و در ادراک ضیاء فاعل شود و غیبت معلوم می کرد که درونی و
امر دیگر در کرب بوده که ضیاء است یحیی نور پس صلی که محبط است با لوان و ضیاء و اشک زینت
بجمع موجودات رسی خارجی قیوم حمایت و ادراک ششی بی ادراک و محاط است اگر چه از ادراک
او عاقل ناشی و غیبت بواسطه دوام ظهور است که اگر آن به چون ضیاء غیبت می باشد هر چه از
ادراک موجودات دیگر که نور و جو اخی است سجایه برادر بود مستی که بدات خود به بدست جو
ات مکنونات از ویافت ظهور هر چه که از سر و مع چو افق دور و ظلمت نیستی باید پیوسته
در سبانه خلیقین آورده که سنی خدا تعالی سدا تر از همه مستهاست زیرا که او نور مد است و پیدا
سایر مستها بدراست الله تعالی همه اشیا بی سنی او عدم محض است و مبدل ادراک همه
ایت و هم جانب مدرک و هر چه از ادراک کمی است سنی مدرک بود و اگر چه از ادراک آن ادراک عاقل
و از نسبت ظهور منی مانند همه عالم نور و است پیدائگی او کرد و در عالم سوبدا رسی از ادان که او
خورشید مامان به نور شمع خود در پیا بان ظهور صفی نوری که منوب بدوست باشد مانند

[illegible]

[illegible]

[illegible]

می پازد و باید از اسلین بکشد و باز در کف من خدین می کشد که از او فرج سود باشد
 و به درو حسن اینها یعنی او هسته و خرد و فروخت اسان باغ بود و به از او خدای
 و به درو و از برای پیشین باز در کف آینه و از او ان که و محققان بر این که چون مع و شیر که
 اعظم انعال فیو است ایشان را در کرم باقی اسعال بطریق اولی صاحب گفت اسیر از فرمود
 اظهار ایشان با خلق است و باطن ایشان در شود اسما و صفات حق و بحیثیت این و شخو جگان
 ما و از انچه است که ملک حسین که است که والی مرآت بود از قطب الاقطاب به او حق و الهی می
 نقشند پس اند سره پرسیده که در طریق سجاد که حضور خلوت و سماع می باشد و و در کف می باشد
 پس گفت بنام طریقه شهاب رحمت فصوص که خلعت در انجمن بطا هر با خلق و باطن با حق از درون
 شوا شنوا و دید برون مکانه و شش پنجمین زیار و شش کم می بود از جهان انچه خوشبختان
 میسر ماید که تائیم کرم و طریق عن فکر اند اشارت باین مقام است و حضرت تقیای ساسی پس سر
 در بیان این سر نه انچه فرموده اند سر رشته دولت امی برادر کف آ و عین سر کرامی نجابت
 مکتبند و دایم محمد جابا همه کس در همه حال میدارند همیشه دل جانب یار می ترسند
 این مردان با و در چنین نتیجه و استقراری و در روزی که برود دران روز در
 یعنی از مول متحیر که در دو صفات از مثل باضطراب متغیر شد و و کرد و دردها و اطراف می کرد

اینکه در این راه که می رود و در این راه که می رود
اینکه در این راه که می رود و در این راه که می رود
کنند بر یاد بخشش ایشان
فرماید که هر که بخاطر ایشان خطوه نکرده باشد
نیست و اینست یعنی بر آن روزی حساب کنند یا ریا دهنده هستی که در خیر شمار نماید
و اما که نوشته حق اگر دیدند بر این
صدمه حم و عتق شده و اطعام فقر و امثال آن گریب مانده است نفعی بر زمیني هموار
است که شعاع آفتاب در نیم روز بر زمین پستی افتد لمعان آن درخشنده در نظر
چون ای عواج بحسب الطمان نپند و از آشنایی روی بوی اردو حی و حی و حی و حی
بر سپند چون صغی که در تو تم آب کرده نیاید آن سطنون مضور خود در احیری
را نزدیک کردار عیث با خدای را حساب کنند خود یاد بوی پس تمام بر بخت
چه که دار او برو حی که حساب احصا کرده باشد
یکی او را حساب دیگر بی باز ندارد و متشیل کرد اعمال کافر را بر آب و او را بختنه جا
پس نمی که تشنه از سر آب نا امید شده عطش زیاده میشود کافرا امید بیادش اهل خود
نیامد حسرت و حسه افزون میکرد و حساب یا زود ایشان باشد چون تار یکسانی ترا که
در دریا میگویم که دم بدم بدم یعنی می پوشد آن دریا را موجی و فیه موجی از بالایی آن

و چون قوت در موج مالی حکایت ابری که اید و کوه مناسبت نماید و قوتی در کوه مناسبت نماید
فوق بعضی بلای بعضی تراکم شد و بعضی طغیان و طغیان موج اول طغیان موج مالی بود
در خج که چون بیرون آمد کسی نیست خود را که تیرید بعضی موبه است بچشم که از قیامت
بهیند و چنان ناکید شد طغیان است یعنی دانه را تیرید و نزدیک است که میسند

و هر که از او قهر و کدو خدای که بود و هر دو از وقت قسمت نعلی شد پس طغیان مراد را

در موج نوری این سبیل مکر است و چنانکه کفار را طغیان اعمال سراه او است و بحر لاجی دل او و موج
اچیز دل را می پوشد اجل و شرک و سحاب مهر خدایان بر آن پس کردار و کفارش طغیان است
و مغل و بحر طغیان و رجوع او و ز قیامت هم بطلت پس عکس مومین که او را نوری نور
و این اطلات بعضا فو بعضی مومنان از تیردگی دور آمدند لاجرم نوری نور آمدند
کافرانیک دل ادیکر است حال و چنان که کاش طغیان است یا نیدی و ندا

و هر که خدای است پس تیغ مکیه مراد او پاکی با یکند بمقابلت حالات حال
و هر که در آسمانها و زمین است و هر مانع سرسبز میگویند و در جای
که بال کشاده باشند در مواصف کشیده و تخفیف طریاست که او میان و زمین و آسمان
یا قایل صغ در روطا هر تراست چه احوال نماید که اصلا ذیل مرکز ناند اعطای فوت سبیل
و قدرت و فوق در سواد الهام بطرحی فوت صغ کشیدن با آنکه در سراج صغ فیه است
بر ناپست قاطع کج قدرت صانع کل بر یکی از ازل آسمان و زمین یا میان مجبور است

[illegible]

و رسول بی حسد و قیامت
 تا حکم کند بیا بر سر پستی
 میان ایشان آگاه و روی
 ایشان که آن خبر است
 یابید و صفت کنندگان
 و اگر باشد در میان
 ایشان و پیاده سوی غیاب
 برده و فرمان برده
 کان و تقیاد کنندگان
 ایشان که بری ایشان
 حکم و دفع خواهد شد
 فرمان برده اند و اگر معلوم
 کند که حکم بر ایشان خواهد بود
 در میان ایشان پذیرفت یعنی که
 میل بظلم و یاد رنگ اعدا و
 در تاب غلبه ایشان
 مشاهد کردید که روحت
 و ای کاش که بیایم بر سر
 حقیقت آنکه حقیقت کند
 خدای عز و جل
 حکم و فرموده برسان
 و بیل که بر بول او در حکومت
 یل حسین است که چنانچه
 محمل تخت است
 باشد یا خدای و رسول
 جمع کند بگله و شتر
 آن که در سیمکاران
 دید و محض با دشمنان
 و بیایم
 ابر و رسول
 جز اینست که مست
 و در این گفتار که در کان
 و داد و بیداد

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

حکایتی است که در این کتاب مذکور است و در آن زمان که
در کربلا بود و در آن روز که در آن روز که در آن روز که
انباری در باغش می بینید و در آن روز که در آن روز که
له با او می رفت و در آن روز که در آن روز که در آن روز که
و در آن روز که در آن روز که در آن روز که در آن روز که
افعالی که از او می خواست یا نه کرد و تقای او را از وقتی معلوم شد و او را گفتند که از زمین دور
خوابیده کار ... ندایانی که می آفریند است چیز را و قادر نباشند بر خلقی معجز
و حال آنکه ایشان آفریده شده اند و بر مخلوقی محتاج است در وجود بخالفی و محتاج چه ای
شاید پس تالی که عبده یا شامی برسد و بروی که می خوانند تصویر میکنند چگونه از او برپوشانند
و با وجودی که محله در می توانند و سیطره است نه از نه و مانند برای نفسانی خود فصلی بان در آن
نه و در نفی ... می تواند رساند و زبانی از خود با می تواند داشت مثل
آنکه به بهر و مایع می باید ... و می تواند اندک باطل و قادر مسند غایب بر میر است چون کسی که
نه بر زمین کردن کسی ... برای عای خود ... و بهشت و حشر و انیا و خدا یکی است
و باعث باید و فاعل الدن کرم و او گفته اند که نکر ویدند ... نیست این فاعل که محسوس با نور دیده
کمر دروغی که بر خود بافته است از او عانت و یاری داده اند او را علیه پس در این
نور ... دیگر چون جرم و سار و عداس با علمه و می است این خدا را بقدره و او را

[illegible]

[illegible]

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين

والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله

وعلينا وعليهم

السلامة والبركات

والرحمة والفضل

والعزة والكرامات

والجود والسخاء

والعفو والصفح

والغفران والعتق

والجنت والجنة

والنار والنار

والجنة والجنة

والجنة والجنة

والجنة والجنة

والجنة والجنة

والجنة والجنة

والجنة والجنة

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

۱. حاکم
 ۲. حاکم
 ۳. حاکم
 ۴. حاکم
 ۵. حاکم
 ۶. حاکم
 ۷. حاکم
 ۸. حاکم
 ۹. حاکم
 ۱۰. حاکم
 ۱۱. حاکم
 ۱۲. حاکم
 ۱۳. حاکم
 ۱۴. حاکم
 ۱۵. حاکم
 ۱۶. حاکم
 ۱۷. حاکم
 ۱۸. حاکم
 ۱۹. حاکم
 ۲۰. حاکم
 ۲۱. حاکم
 ۲۲. حاکم
 ۲۳. حاکم
 ۲۴. حاکم
 ۲۵. حاکم
 ۲۶. حاکم
 ۲۷. حاکم
 ۲۸. حاکم
 ۲۹. حاکم
 ۳۰. حاکم
 ۳۱. حاکم
 ۳۲. حاکم
 ۳۳. حاکم
 ۳۴. حاکم
 ۳۵. حاکم
 ۳۶. حاکم
 ۳۷. حاکم
 ۳۸. حاکم
 ۳۹. حاکم
 ۴۰. حاکم
 ۴۱. حاکم
 ۴۲. حاکم
 ۴۳. حاکم
 ۴۴. حاکم
 ۴۵. حاکم
 ۴۶. حاکم
 ۴۷. حاکم
 ۴۸. حاکم
 ۴۹. حاکم
 ۵۰. حاکم
 ۵۱. حاکم
 ۵۲. حاکم
 ۵۳. حاکم
 ۵۴. حاکم
 ۵۵. حاکم
 ۵۶. حاکم
 ۵۷. حاکم
 ۵۸. حاکم
 ۵۹. حاکم
 ۶۰. حاکم
 ۶۱. حاکم
 ۶۲. حاکم
 ۶۳. حاکم
 ۶۴. حاکم
 ۶۵. حاکم
 ۶۶. حاکم
 ۶۷. حاکم
 ۶۸. حاکم
 ۶۹. حاکم
 ۷۰. حاکم
 ۷۱. حاکم
 ۷۲. حاکم
 ۷۳. حاکم
 ۷۴. حاکم
 ۷۵. حاکم
 ۷۶. حاکم
 ۷۷. حاکم
 ۷۸. حاکم
 ۷۹. حاکم
 ۸۰. حاکم
 ۸۱. حاکم
 ۸۲. حاکم
 ۸۳. حاکم
 ۸۴. حاکم
 ۸۵. حاکم
 ۸۶. حاکم
 ۸۷. حاکم
 ۸۸. حاکم
 ۸۹. حاکم
 ۹۰. حاکم
 ۹۱. حاکم
 ۹۲. حاکم
 ۹۳. حاکم
 ۹۴. حاکم
 ۹۵. حاکم
 ۹۶. حاکم
 ۹۷. حاکم
 ۹۸. حاکم
 ۹۹. حاکم
 ۱۰۰. حاکم

[illegible]

لعل جلالی نشانی عشق من بر لب خورشید چرخه بدست عشق که در دگر کویش شمع شمع نیست
 عبقای مغربیم که خورشید بر لب خورشید است عشق من میباید از غایت عشق و خورشید و خورشید
 چرخه را شنید که در دگر کویش خورشید است عشق من میباید از غایت عشق و خورشید و خورشید
 از دگر کویش خورشید است عشق من میباید از غایت عشق و خورشید و خورشید
 و خورشید است عشق من میباید از غایت عشق و خورشید و خورشید
 یا اینست و بزم کردیم از حجت گرفتیم و نشان بفرستادن بفرستادن بفرستادن
 غریب است و بزم کردیم از حجت گرفتیم و نشان بفرستادن بفرستادن بفرستادن
 بر روی کسی باز نبین شده بود و بفرستادن بفرستادن بفرستادن
 مراد از این به سده و هفت که شد بزرگ دایک موقوفات و لوط عایشا و علیه السلام در اینجا شش و بعد از
 انقلاب آن حوض سجان سنگ را بنید بر اهل آن و کفار و فرشتگان را میکشد و شش و بعد از
 ایان بودند که در هر روز دندانی نرایدیدهای دو از آثار آید عذاب عبرت که بعد از
 است که دیدند بلبله بستند از روی کفر امید نمی دارند به سبب این که بختن را بعضی کفر
 ایان است و چون چیت ترا فرامیکند ترا از آن شکر منسوب یعنی کسی که
 با او استراکنده و از روی کفر میگویند که آیا این کس است که او را بعت الله و شکر
 بر این خجسته ای فرستاد و بفرستادن بفرستادن بفرستادن
 و اظهار و نازل بر عاقلی و بفرستادن بفرستادن بفرستادن

[illegible]

تا به کبریا که همه را در کف دستش نگاه میدارد
 بهشتیان را در بهشت بزرگوار گردانید و در شرف
 می نشاند و کثرت خوشبختی را در پیشگاهش گردانید و کثرت
 آفتاب و ستاره و ماه و خورشید را در پیشگاهش گردانید و کثرت
 سبحان و کلام و حمد و ثناء را در پیشگاهش گردانید و کثرت
 چرخ و آفتاب و ماه و خورشید را در پیشگاهش گردانید و کثرت
 آسمان و زمین و کائنات را در پیشگاهش گردانید و کثرت
 کرم و حشرات و پرندگان را در پیشگاهش گردانید و کثرت
 گیاهان و درختان را در پیشگاهش گردانید و کثرت
 کوه و دریا و بیابان را در پیشگاهش گردانید و کثرت
 کائنات را در پیشگاهش گردانید و کثرت
 کرم و حشرات و پرندگان را در پیشگاهش گردانید و کثرت
 گیاهان و درختان را در پیشگاهش گردانید و کثرت
 کوه و دریا و بیابان را در پیشگاهش گردانید و کثرت
 کائنات را در پیشگاهش گردانید و کثرت

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

20

مستعدان را که در این راه قرار دارند و در این راه قرار دارند
در این راه قرار دارند و در این راه قرار دارند
توبه کنند و ترک کنند و بگردانند و بگردانند
یعنی بار کائنات را بر عاتق خود گیرند
کنند این را تا از این بیکویمیا یعنی سوانق معاصی اجتناب بجای آورند
آن بت نماید یا بدل کند لغو را با ایمان در آخرت مبدل سازد و رنجش را بکافران
آنرا بکافران بکشد و در آن به مهربانی ایشان بکشد و در دل ایشان
از معاصی دیگر که در فساد است یعنی هر که از معاصی بگریزد غیر اینها توبه کند و دست باز دارد
و باید عمل مستور یعنی مخفی ماند
بنو اب خدی باز نشستی با روح میکند حق روحی پسندید و بندگان حق آنانند
جایزه شوند بعد از مرگ بندگان بود و فشاری بیا از نگاه ایشان بپایان
مبتدعان یا کلماتی در دست دارند و چون بگذرند محضی پسندید
بگذرند بر هر کار و بر داری آن کنند بندگان آن بگذرند و آنانند که چون بگذرند
داده شوند بآیهامی که در کار ایشان یعنی مواظقان و بندگان بپایان
در این مقامند بر آن یعنی نه استادن نزدیک اجتماع آن بندگان که نشوند بر سر آنرا و بپایان
و نه کوران که نه بپایان لغو را از آنرا بگذرند بپوشش بپوشش بپوشش بپوشش

[illegible]

و بعد از این که در این کتاب مذکور شد که در روز قیامت
 تمام عالم قتل خواهد شد و در این کتاب مذکور شد که در روز قیامت
 طغیان در عالم از قیامت خواهد شد و در این کتاب مذکور شد که در روز قیامت
 ذکر شده آن کی بود و کونند ایست از اسماء الهی با هر چه فی اشارت است علی بن ابی طالب و سائر صحابه
 و گفته اند طایفه است بطونی و سدر محمد صلی الله علیه و سلم و در تخر آورده که طایفه است بطونی
 در خان ای در حیات طایفه است و سید عبادت از سیر و مذکان طریق معرفت که سائریند الی الله و سید
 سید منی سالکان سیرین عبودیت که می و ندند فی الله یا اشارت است بطلب متذیان و سیر متوسلین
 و شاید این صاحب لطف لاسر و سرور بوده که سحانه قسم نامی که بطن بطهارت عبادی و سنا
 جبهوت بدی و حلال سر به حجاب استم الله این سرور است استیاب استیاب
 انهای کتاب می یاد است بعضی قرآن که روشنی است احکام حلال و حرام او مبین یعنی پیدا کردن میر است
 بعضی قرآن حق و باطل ظاهر میگرداند و مقدمات هدایت و نجات ضلالت انکار میسازد و چون
 فرستاده این کتاب را که پادشاهان و درند و حضرت سالت صلی الله علیه و سلم بر کمان ایشان
 بغایت حرص این کتاب را که بسیار شاق اند و حق سحانه محبت تسلیه دل مقرب
 این فرستاده که مکرر ملاک کنند و شنیدن تفهیم و در این کتاب
 باطله میشوند ایشان کردید که قرآن است اگر اخواهیم نیت است علیهم
 نور و سیرت ایشان از آسمان نشانه از آیات قیامت است و این کتاب

این دی که داند پیکان خدا گدازد پس بدو سگ گدازد که گدازد و از او گردد خود بخورد
 بر رو باشد که باید بدشت از نزدیک مرگ مانوفعت یار و در هر
 بچو دند که بدان استرا میگرد و با و نمیشد و بعد از آن آن اسرا
 نفع دهد است امروز بدان مینویس خوش که روز رن و پشیمان شوی و سوز ندارد
 ایامی که نزد مکران و کما گدازد سوی رس که عذرت
 چند برویاندیم در آن بعد از مرد و سرده و آن
 در صحنی که نیکو و سده و بسیار مع درستی به درین رو باشد
 مرا میزد دلائی است بر کمال قدرت و جودت رو باشد خوشند بسیاری
 ایشان در عالمی که گدازد و با و جودت به چنین استنها و
 و پستی که برود کار و اوست غالب و توانا بر آن لایر کاوان
 مردمان به طوطا طوطا برای مونسان و یاد کن از که نذا کرد
 برود کار و موسی را آن است ماکه با و به و بگو و شتمکاران

[illegible]

[illegible]

کبریا بخشیده و بعدین رفته بسختی مرا برورد که من فرستادم حق را به من

عالم و فهم بابتوت و کوردانیه مرا از فرستاده حج و بعضی اهل ریه

مدرسہ لغزہ پیغمبران کہ مخلص فرستادہ
و آن نعمتی است که

چرخ و خورشید است که بنده افش
وزند یعقوب و مرغزندی بردن

وگویند اینها معجزه حق را مقدار است تعجبها را که با نعمتی بدان منست و بی نهایت که بی پای است

رازه خنیک که فریضی از کرب و بلا زان بعد یک کردی مادر من را در در خانه و قوم من مرا تپت میکردند و تو مرا میخواستی

میں شدم چون خون شنیدہ بود کہ موسیٰ فرمود کہ ناز سونب العالمین سو ب حسن را کرد نیب و در روی

نکاح در عتکف و فرعون و حریت پروردگار عابد و جبر است سوال زما بهیت

نکرو و قیامت گفت موسی در جواب او فرید کار آسمان و زمین و آنچه میان

تمت بہت سے اگر مستحبہ شامیہ بی کھانہ درجہ خمس منہات حق موسیٰ علی نبینا

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

دریا با نخل رود کنار با باجم پست و مجموع سپه عوینان خرق شدند و بنی اسرائیل سلاست عبور کردند بر کنار
 دریا و از کرانه کمال الله تعالی و خجاست دادیم موسی را و هر که با او بود
 همه ایشان را از آب غرق کردیم و دیگران را که در پیستی که در نجات موسی و
 قوم او و هلاک فرعون و حرب او هر آنکه علامتی است روشن و دلالت است چهید بر قدرت الهی
 که در آنست و بنو یسراقم فرعون و مومنین که دیده کان جانی نامی قطره خربل که مومنان فرعون بود گویند

[illegible]

و این شرب محبت و استخوان و اندام و سراب محبت خیر الشرب و کل شرب سوا آن
و از فحوائج کلمات متعان شرب اسپر اکرام تقایم نظام است غنای طبعی و یفنی و متون و
و ماد و زخوان طبعی ترا پا لاند م ز شرب بعضی م تو قید دینی رنج سبب کعبه بردمان
که کم وین کم و یی بی و او ازم نیست و چون بیمار شود و موشین سین و شاد و زام
جهر محمد صادق ضی غنایه سوال است که چون بیمار شود مکنجا و مرافاد و بتوبه سدی قدس
فرمود که مرضی و یغیار است و سفا ماین نوار و احد قمار و در بحر آورده که بیماری عیقا
کوین است و سفا قطع لعفات و ان و اسه جذب غنا یا تیت که چون در رسد ساگ را
بیمه منقطع پاشیه یکی بوند دینی شربت تجربه در مرض تقس باز باند چه گویت که چه حوت
منصحت بیک فن محمد در مرد او اگر دوی و یکی که میراند مددی و وقت انصاف
اجل نه باند پس رنده گردنید و ادراخت برای محاسبه و محازات امام علی که میزدند

[illegible]

[illegible]

06/07/2011

06/07/2011

06/07/2011

06/07/2011

